

Petak, 31. mart 2006.

Svedok Jan Alan Schou

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak 9.07 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro. Svedoče želeo bih da vas podsetim na izjavu koju ste dali i koja se još uvek primenjuje. Gospodine Vasiću, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Dobro jutro. Dobro jutro svima u sudnici, dobro jutro gospodine Schou, ja sam advokat Miroslav Vasić i ja će vam postavljati pitanja u unakrsnom ispitivanju. Odbrana se kao što... Poštujući podsticaj koji nam je dalo Pretresno veće, tako podelila da ja neću pitati o događajima koji su vezani za 18. jedanaesti, 19. jedanaesti i deo 20. to će biti moje uvažene kolege, ja će se baviti nekim drugim stvarima koje su od značaja za Odbranu. I nadam se da će uz pomoć svedoka ispuniti očekivanja. Gospodine, juče ste nam rekli da ste završili vojnu akademiju, a nakon toga medicinski fakultet, je li to tačno?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da. Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: No, zapravo vi nikad niste prestali da budete vojnik, vi ste postali rezervni ofici Danske vojske i kada ste počeli da se bavite medicinom. Da li je to tačno?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, tačno je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da nam kažete koje ste vojne škole završili i kada ste dobili vašu vojnu specijalnost o kojoj ste govorili?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja sam pohađao vojnu školu gde sam postao rezervni oficir i područje je bilo pešadija. Tu sam postao oficir, onda sam bio priključen bataljonu gde sam postao oficir za obaveštajne poslove i onda sam išao još u dve škole, mislim da je svaka trajala po jednu nedelju, odnosno školovanje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam najlepše. Recite mi samo, ove škole koje ste pomenuli sad na kraju, one su bile vezane za ovu obaveštajnu delatnost prepostavljam, jer ste tada bili raspoređeni na dužnost obaveštajnog oficira?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da li biste mogli da pojasnite pitanje?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izgleda da je greška u transkriptu na strani 2, u redu 12, rekao sam da ste tada postavljeni na dužnost obaveštajnog oficira, pa me interesuje da li su te škole bile vezane za vašu obaveštajnu delatnost. Da li su to bile škole tog tipa?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: To školovanje je trajalo samo dve nedelje kako bih dobio obrazovanje za obaveštajnog oficira, a ta škola gde smo trebali da naučimo, da kažem sve te ruske tenkove, vozila, avione, brodove, kako se kreću, kako se normalno raspoređuje napad, kako se brane, to su stvari o kojima smo učili.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam lepo. Rekli ste da ste 1991. godine sa jednom grupom danskih oficira bili odredeni da idete kao posmatrač Evropske misije Evropske zajednice (ECMM, European Community Monitoring Mission). Mene interesuje da li su i ostali iz ove grupe danskih oficira bili obaveštajni oficir ili su imali neke druge specijalnosti?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Svi smo mi bili iz raznih rodova vojske, bilo je ljudi koji su bili specijalizovani za mine, zatim ljudi koji su bili specijalisti za tenkove i oni koji su radili na aerodromima, a ostali su uglavnom bili pešadijski vojnici, odnosno naravno oficiri.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. No, vi ste bili jedini član te grupe koji je bio u stalnom kontaktu sa Ministarstvom spoljnih poslova Danske, da li je to tačno?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, to je tačno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi ste takođe bili u stalnom kontakt sa danskim vojnim zapovednikom čije se sedište, te 1991. godine nalazilo u Splitu, u Republici Hrvatskoj, da li je to tačno?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Bio sam u kontaktu s Danskom vojskom u Danskoj i takođe sam bio u kontaktu da tako kažem sa najvišim oficijerom Danskog tima koji je bio stacioniran u Splitu. Prema tome, to je tačno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam što ste nam ovo pojasnili i možete li da mi kažete da li znate kakva je bila misija ovog Danskog vojnog tima koji se nalazio u Splitu 1991. godine, šta je bio njihov zadatak?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Njihov je zadatak bio da posmatraju područje obale. To je jedino šta ja znam o njihovom zadatku.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A da li su i oni bili o okviru Evropske posmatračke misije ili je to bila neka nezavisna posmatračka misija?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Oni su bili deo Evropske posmatračke misije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi koji je bio zadatak koji je imala Misija kojoj ste vi priključeni, znači Evropska posmatračka misija, koja je imala zadatak kada ste došli na teren bivše Jugoslavije 1991. godine?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Mislite li kada sam ja došao ili kada su stigli prvi danski oficiri?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja prepostavljam da su vaša saznanja vezana za vaš dolazak, pa sam vas pitao kada ste vi došli kakve ste zadatke imali u okviru delovanja Evropske posmatračke misije?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Naš zadatak je bio da uradimo ono šta šef Misije za kompletну Evropsku posmatračku misiju kaže. To je bio naš zadatak i čak i ako smo bili oficiri, mi smo imali i diplomatski status i imali smo i diplomatske pasoše.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato koja je bila, koji je bio zadatak odnosno uopšte cilj Evropske posmatračke misije na teritoriji bivše Jugoslavije 1991. godine, u vreme kada ste se vi priključili?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja znam da je zadatak bio da se prate i posmatraju, ne znam kako to da kažem, da se posmatraju sve aktivnosti različitih strana u sukobu u Jugoslaviji.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Prepostavljam da je praćenje ovih aktivnosti imali i neku humanitarnu komponentu umanjenja broja žrtava ili sprečavanja da do žrtava dođe?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Toga se ne sećam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Juče ste nam rekli da je vaš zadatak koji ste dobili kada ste kretali iz Danske u sastav Evropske posmatračke misije da prikupljate podatke o vojnoj opremi jedinica JNA, da beležite njihov broj i karakteristike kao i opremljenost pojedinih jedinica JNA, je li to tačno?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: To nije tačno. Nama je rečeno da posmatramo jedino opremu koju je imala JNA, a to se odnosili i na Hrvatsku vojsku, jer su oni takođe imali vozila i tenkove koje mi nismo poznavali. Ono šta je trebalo da posmatramo je bilo celo područje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, a da li je tačno da ste posmatrali i opremu i jedinice? Na tom području.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Mi smo posmatrali samo opremu, ne jedinice zato što nismo mogli da vidimo jedinice. Doduše mi smo mogli da ih vidimo, ali nismo imali mape kako bi videli gde su locirane, pa nismo mogli ništa da kažemo o njima. Jedino što smo mogli da vidimo, to je oprema koju su imali.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ovaj zadatak da prikupljate podatke o vojnoj opremi niste dobili od vaše Komande u Splitu nego od Danske obaveštajne službe, da li je to tačno?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi ste u to vreme znali da podaci koje prikupljate predstavljaju vojnu tajnu kao što je to i normalno u svim vojskama sveta, a posebno u vreme neposredne ratne opasnosti? Zar ne?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: To mi je bilo poznato.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Takođe vam je bilo poznato da aktivnostima na prikupljanju podataka koji predstavljaju vojnu tajnu i dostavljanje tih podataka

obaveštajnoj službi vaše zemlje činite krivično delo špijunaže koja je u tadašnjem Krivičnom zakonu bivše SFRJ bilo predviđeno kao krivično delo za koje je propisana najteža kazna?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam na odgovoru. Jedino bih ispravio prevod na stranici 5, red je 24. Ja sam pitao da li je svedoku poznato da time čini krivično delo špijunaže. No, možemo se složiti da je to bio vaš obaveštajni zadatak i da ste ga morali izvršiti, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: To nije bila sama misija. Misija je bila da se pomogne glavnoj Misiji Evropske posmatračke misije u svemu što smo radili, a naša misija je bila to naravno, a onda ako bismo videli neka vozila, ponekad bismo ih slikali.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Koliko razume, dakle vi ste se ovim aktivnostima bavili pod okriljem Evropske posmatračke misije sa njenim imunitetom koji je proizilazio iz činjenice da je ova Misija bila prihvaćena od svih strana u sukobu na području bivše SFRJ, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Na koji način ste slali ove informacije koje ste prikupljali Obaveštajnoj službi Danske vojske i da li su ovi izveštaj bili šifrovani ili su bili u nezaštićenoj formi?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Nisam razumeo pitanje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ponoviću, hvala vam. Pitam na koji ste način dostavljali ove obaveštajne podatke Vojnoj obaveštajnoj službi Danske armije i da li su ovi podaci koje ste slali bili šifrovani ili su bili u nezaštićenoj formi?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Nije bilo nikakvog povratnog izveštavanja u Dansku u to vreme. Mi smo samo videli neka vozila, snimili ih i poneli smo ih s nama nazad tako da kad smo bili kod kuće u Danskoj i radili, mogli smo da kažemo da izgleda tako. Znači nismo imali nikakvih šifrovanih poruka, ni slika koje bismo poslali, mi smo samo naprsto snimali i to su bile naše slike.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li imate saznanja da li su i drugi članovi Regionalnog centra Evropske posmatračke misije ili pripadnici Centra Evropske posmatračke misije u Zagrebu imali isti zadatak sa špijunskim aktivnostima ili ste vi bili jedini koji je imao takav zadatak?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam ništa o zadacima drugih zemalja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li nam možete reći da li je bilo dozvoljeno da se u okviru mandata koji je imala Evropska posmatračka misija na području bivše Jugoslavije članovi Misije bave i vojno obaveštajnim radom za račun armija drugih zemalja?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li je to bilo u suprotnosti sa duhom i ciljem Evropske posmatračke misije koji ste nam ovde izneli?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li mi možete reći da li je rukovodilac Centra Evropske posmatračke misije u Zagrebu bio upoznat sa vašom obaveštajnom aktivnošću dok ste bili u sastavu Misije?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne mislim da je tako.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Sad ćemo preći na jednu drugu temu i sada bih se pozabavio vašim prvim dolaskom u reon Vukovara 19. desetog 1991. godine. Da li nam možete reći kako je glasio vaš konkretni zadatak koji ste dobili tom prilikom kada ste upućeni u područje Vukovara 19. desetog?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Moj zadatak je bio da idem sa tim konvojem i da vršim posmatranje, odnosno da osmotrim u kakvom stanju se nalazi bolnica i kako se odvija evakuacija.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Vi ste na izvršenje zadatka pošli, kako ste nam rekli, sa drugim članovima tima, ali i sa majorom Mihajlovićem, vašim oficirom za vezu iz JNA koji je sve vreme bio uz vašu Misiju, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Mi smo imali oficira za vezu, ali ne znam, nisam mu znao ime. Imali smo oficira za vezu, ali ne znam mu ime.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A da li je taj oficir za vezu stalno bio uz vas za vreme ove misije 19. desetog 1991. godine?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Po mom mišljenju bio je sa nama sve vreme.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A recite mi nešto oko sastava konvoja. Da li je u vašem konvoju tom prilikom bilo šlepera?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja mislim da je bio jedan šleper i jedan manji kamion. Nekoliko manjih kamiona.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je konvoj bio sastavljen u skladu sa dogovorom koji je postignut sa stranama u sukobu ili su u konvoju bila i vozila koja nisu bila dogovorena? Da li to znate?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam ništa o tome.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li ste tom prilikom u vozilima nosili medicinsku opremu i lekove za bolnicu u Vukovaru?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li uopšte znate šta se nalazilo u vozilima koja su sačinjavala konvoj?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Na pitanje mog uvaženog kolege objasnili ste nam kako ste došli do reona Bogdanovaca ugovorenom maršrutom i kako vas je lokalni hrvatski komandant u Bogdanovcima skrenuo na poljski put tvrdeći da je put dalje miniran. Mene interesuje da li ste vi zahtevali od tog lokalnog komandanta da uklone mine sa rute kojom ste trebali proći?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja nisam s njim razgovarao, ja ne znam da li je šef naše Misije razgovarao sa komandantom, ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A da li ste tada znali da je taj poljski put koji ste vi koristili zapravo služio hrvatskim snagama za dovoženje opreme i ljudstva u Vukovar sve do polovine novembra 1991. godine?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li ste o promeni trase kojom ste se kretali od Bogdanovaca prema Vukovaru obavestili Centralu Evropske posmatračke misije u Zagrebu? Pre nego što ste došli na ovaj put?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam da li je vođa konvoja kontaktirao Zagreb. Znam da smo u to vreme imali problema sa vezama.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li bi to bila propisana procedura kada vaš posmatrački tim vrši aktivnosti koje odstupaju od planiranih, da se o tome obavesti vaša centrala?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Verujem da je tako, ali to je bilo na vodi Misije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Objasnili ste nam kako ste došli do bolnice u Vukovaru 19. desetog i rekli ste da ste na krovu glavne zgrade bolnice videli znak Crvenog krsta, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Čak ste nam i na fotografiji iz seta koji je moj uvaženi kolega uveo kao dokazni predmet 338 pokazali mesto na krovu gde se vidi jedna bela površina i objasnili ste da se zbog lošeg snimka ne vidi crveni krst, da li se sećate toga?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Video sam crveni krst na krovu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Ako vam kažem da su ovde svedočili neki ljudi koji su bili zaposleni u bolnici u to vreme i da smo čuli da znak Crvenog krsta nije bio uopšte postavljen na krovu glavna zgrade bolnice, da li i dalje tvrdite da ste svojim očima videli ovaj znak Crvenog krsta na glavnoj zgradi bolnice, tada 19. desetog 1991. godine?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Jesam, video sam crveni krst na krovu 19. oktobra.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Juče ste nam takođe rekli da ste videli i jedan znak Crvenog krsta u dvorištu bolnice na travnatoj površini. Da li ćete se složiti sa mnom ako vam kažem da ste to juče prvi put izjavili, da to niste pominjali ni u izjavama koje ste dali istražitelju Tužilaštva 1995. godine, a ni kada ste svedočili pred ovim časnim Tribunalom u jednom drugom predmetu?

TUŽILAC MOORE: Izvinite, ne razumem, možda je greška do mene zbog toga što ne razumem. Koliko se ja sećam, svedok je juče rekao da su fotografije koje je on snimio bile snimljene u novembru i oktobru. Dve su bile iz oktobra. Ne sećam se da je bilo rečeno da je fotografija crvenog krsta bila iz oktobra. Sećam se da je bilo rečeno da je bila iz novembra i sad pokušavam da to ustanovim. Što se tiče ovoga što sada moj uvaženi kolega predočava svedoku da on ovo nije spomenuo, na kraju izjave, na strani 7 i 8 od ukupno devet strana se spominju fotografije koje je napravio ovaj svedok i ako nisam imao priliku da sada to brzo pregledam, koliko sam ja shvatio JAS9 konkretno kaže: "20. novembra prikazuje se strana vukovarske bolnice i crveni krst na krovu". Dakle, to je konkretno spominjanje u izjavi ukoliko se o tome radi.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ova fotografija koju je moj uvaženi kolega spominjaо, koliko vidim iz ove izjave svedoka, snimljena je u novembru pod oznakom JAS9, ali nije moje pitanje bilo vezano za fotografiju krova bolnice. Ja sam svedoka pitao za oznaku Crvenog krsta koju je on spominjaо u dvorištu bolnice na travnatoj površini. Da li je to prvi put juče rekao? Dakle, nisam ga pitao ...

SUDIJA PARKER: Doktore, možete li da nam kažete da li se sećate da li ste ranije spominjali znak Crvenog krsta na travnjaku bolnice, da li ste to spominjali u nekoj izjavi?

SVEDOK SCHOU: Ne sećam se.

SUDIJA PARKER: Hvala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Juče ste na pitanje mog uvaženog kolege rekli da prilikom vašeg boravka u bolnici 19. desetog 1991. godine, niste videli vojno osoblje već da ste ih videli samo u krugu bolnice. Da li se sećate možda da ste pojedine oficire Hrvatske vojske videli sa pištoljima u zgradbi bolnice kao i pojedine članove Kriznog štaba odbrane Vukovara s kojima ste se tada sreli?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Nisam nikoga video sa oružjem unutra u bolnici. Ja sam imao turu po bolnici uz pratnju lekara koji je radio u bolnici i ne znam ništa o tome što je video šef Misije i šta se još dogodilo u bolnici.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam gospodine, ali da li ste vi na suđenju, kada ste svedočili u *Predmetu Dokmanović* pred ovim Tribunalom, dana 10. drugog 1998. godine izjavili sledeće. Za mog uvaženog kolegu i Pretresno veće, znači referenca je stranica 1.292 transkripta u pasusu od 7 do 11 na pitanje: "Jeste li videli neke naoružane vojnike u bolnici, u zgradbi, makar jednog?". Odgovor: "Da, mislim da jesmo, razgovarali smo ili smo vodili pregovore sa nekim komandantima i onu su imali pištolje u bolnici, u podrumu". Da li se sećate toga?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, ne sećam se toga, ali ako sam to tada rekao onda je to tačno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Na pitanje mog uvaženog kolege juče ste nam takođe rekli da ste za vreme vašeg boravka u bolnici 19. desetog čuli dejstvo

minobacača iz zone u okolini bolnice na rastojanju od 30, 40, najviše 50 metara. Da li je to tačno?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To je bilo zapravo dejstvovanje minobacača hrvatskih snaga po jedinicama Jugoslovenske narodne armije, da li je to tačno?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste u nekom od vaših izveštaja kada ste se vratili napisali nešto o ovim dejstvima hrvatskih snaga iz bolničkog kruga po snagama Jugoslovenske narodne armije?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, ja sam obavestio o tome vođu konvoja i to je takođe zapisano u izveštaju od vođe konvoja šefu Misije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam lepo. Juče ste na pitanje mog uvaženog kolege takođe rekli da vi prilikom ove vaše misije u bolnici 19. desetog, niste bili zaduženi za pacijente, da ste bili samo posmatrači, a da je odabir pacijenata za konvoj vršila hrvatska strana i "Lekari bez granica" (Medecins sans Frontieres), da li je to tačno?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tačno je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Objasnili ste nam kako ste krenuli iz Vukovara istim putem kojim ste i došli. Ja bih vas pitao ko je kontrolisao početak tog poljskog puta kojim ste krenuli nazad iz Vukovara prema Bogdanovcima? To je onaj put na koji su vas skrenule hrvatske snage, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam ko je imao pod kontrolom ulicu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Ja vas nisam... Mislite na poljski put? Ja sam pitao za poljski put, ne za ulicu.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Onda mi nije jasno vaše pitanje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ponoviću pitanje, hvala vam. Rekli ste nam da ste iz Vukovara s konvojem krenuli istim putem kojim ste došli. Onim poljskim putem na koji vas je uputio lokalni komandant hrvatskih snaga iz Bogdanovaca i kojim ste došli do Vukovara. Mene interesuje da li znate pod čijom je kontrolom bio početak tog poljskog puta koji je iz Vukovara vodio prema Bogdanovcima?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja samo znam da u Vukovaru, na putu tamo su bile hrvatske snage, ali kad smo krenuli ovim poljskim putem, nisam siguran da je tamo uopšte bilo ljudi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste nam da ste u jednom trenutku bili zaustavljeni tako što ste naišli na tenk Jugoslovenske narodne armije i da je vozilo sa hrvatskim vojnicima koje je bilo na čelu kolone pobeglo u kukuruz. A da ste vi iskočili iz vašeg vozila. Zašto ste iskočili iz vozila, zar se niste uplašili da time možete da izazovete sumnju u to ko ste i šta ste i da se na vas zbog toga puca? Zar nije bilo bolje da ste ostali u svom vozilu?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja sam reagovao kao vojnik. Ako tenk ima cev uperenu u mene, ja bežim iz vozila u kome se nalazim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Samo prvo jedna intervencija na transkriptu, to je strana 14, red je 16, rekao sam da bi bilo bolje da ste ostali u vozilu, a ušlo je da ste ostali u Vukovaru. Na kojoj udaljenosti je bio tenk kada ste vi iskočili iz vozila?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Otpriklike 100 metara.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je to prvi tenk koji ste videli za vreme vaše misije u ovako neposrednom kontaktu?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, videli smo tenkove i u gradu kroz koji smo prošli na putu za Vukovar. Videli smo tenkove u svakom mestu. Kao što sam već juče rekao, prošli smo kroz ničiju zemlju tri puta... mislim tri puta i na svakoj strani smo videli tenkove.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je ovaj tenk pokazivao ikakvu nameru da puca? Da li ste to mogli zaključiti po nekakvim aktivnostima koje je preduzimao?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Mislim da je to bilo ispoljeno na taj način što se tenk kretao prema prednjem delu našeg vozila. Mi nismo bili naoružani, mi smo bili u belom vozilu sa znakom Evropske zajednice (European Community) na njemu i iza kola se nalazila ambulantna kola sa crvenim krstom. Tako da ja mislim da je izgledalo kao da će da nas napadne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A zar ove oznake koje ste vi tada imali i koje je imalo vozilo iza vas, nisu bile dovoljna garancija da je nerealno očekivati ovakav napad? Vi ste bili u humanitarnoj misiji.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Kao što sam rekao ranije, mi smo iskočili zato što smo reagovali kao vojnici. Sva četvorica smo bili vojnici u kolima i iskočili smo. Mislim da smo bili civilni, ne bi iskočili.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Razumeo sam, hvala vam. Rekli ste da ste zatim odvedni na jedno uzvišenje. Da li se tamo zapravo nalazila linija fronta Jugoslovenske narodne armije prema hrvatskim snagama?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, mislim da tamo jeste bila linija fronta sa JNA snagama zato što smo na tom brdu videli tenkove i obične vojнике JNA kako kuvaju ili nešto slično rade.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I kada ste nastavili put sa tog brda, kada ste sišli sada na glavni put, kada ste se vratili na maršrutu kojom ste po dogовору trebali da se krećete, rekli ste nam posle jedan do dva kilometra, četvrto vozilo u vašoj koloni je naišlo na minu, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vozilo u kome ste se vi tada nalazili bilo je ispred ovog vozila u koloni, ovog vozila koga je pogodila mina, to jest koje je naišlo na minu?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Jeste, bio sam u prednjem vozilu, a radilo se o kamionu koji je bio četvrti po redu i on je naišao na minu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi ste nama rekli da ste svi budno osmatrali put ispred sebe gledajući da tamo nema mina, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Tom prilikom ste se se kretali asfaltnim putem, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Jeste, bio je asfaltni put, ali afaltni put koji su pre toga koristile vojne snage tako da je bilo puno blata.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, vi ste posmatrajući put ispred sebe, niste videli nikakvu minu do trenutka dok ovaj kamion na jednu minu nije naišao, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li onda grešim ako kažem da ova situacija ukazuje na to da je mina pod ovaj kamion zapravo bila podvučena, jer se ona nije nalazila na putu kada ste vi krenuli konvojem?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja vas to pitam kao vojnika koji prepostavljam ima neka znanja s obzirom da ste završili školu obuke za pešadijskog oficira?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Zato vas pitam da ako imamo asfaltni put na kome je vaš... Vi ne vidite minu, a idete ispred vozila koje je na minu naišlo, da li imate drugu ideju kako je mina tamo dospela osim da je bila podvučena?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne mogu da tvrdim da je bila podvučena. Sve što mogu da kažem je da je bila mina na putu. Kako je ona tamo stigla, ja ne znam. Kad smo mi vozili videli smo mine po putu. Kad smo izašli, videli smo da su među tim blatom bile mine.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ste vi mine videli tek nakon što je ovaj kamion naišao na minu i to da ste videli mine ispred vas na putu, a ne iza?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Mislim da smo između prvog i drugog vozila videli sa strane puta minu. Gde se završavao afalt, gde se zavrašavao asfaltni put, tamo je ležala mina.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A vi ste se kretali sredinom puta, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Jeste. Prvo vozilo je išlo sredinom puta.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A ostala vozila prepostavljam išla su za njim u koloni. Istom rutom. Jer je to najsigurniji način kretanja, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Nadam se da jesu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam gospodine. Pitao bih vas još nešto vezeno za ovaj konvoj. Da li znate gde je trebao otići ovaj konvoj ranjenika odnosno gde je otišao na kraju? Da li je ta destinacija bila Zagreb?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja samo znam za Vinkovce da je to bilo odredište... Mislim ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li se sećate da kada ste bili zaustavljeni na ovom uzvišenju pre nego što ste došli, krenuli asfaltnim putem za Bogdanovce da je iz jednog vozila u konvoju jedan vojnik JNA zapomagao da bude spašen, da je jedan vojnik čije ime je Živković Ivan koji je bio smešten kao ranjenik u vukovarsku bolnicu bio uvršten u ovaj konvoj sa očiglednom namerom da bude poslat u Zagreb? Odnosno u Hrvatsku. Ili u Vinkovce kako vi kažete.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam za to, prvi put sada to čujem.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja sam vas ovo pitao zato što mi činjenica da je ovaj vojnik zapomagao ukazuje na to da na tom uzvišenju nije vršen pretres vozila kao što ste nam vi ovde rekli. Da li ste sigurni da je tada vršen pretres vozila ili je pretres vozila vršen u Marincima kada ste dolazili, a na odlasku tek u Petrovcima kada ste kroz njih prošli?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Juče ste rekli na pitanje mog uvaženog kolege nešto o konvoju koji je krenuo iz Vukovara 20. jedanaestog, sada prelazimo znači na 12. jedanaesti, za Sremsku Mitrovicu. Ovaj prethodni deo vas neću pitati nego će vas pitati moje uvažene kolege. A mene interesuje da li se sa mnom možete složiti da su se teški pacijenti iz vukovarske bolnice 20. jedanaestog ukcavali u ambulantna vozila, a lakši ranjenici u autobuse i da je u izveštaju Evropske posmatračke misije tačno navedeno koliko je teških ranjenika ukrcano, u koliko ambulantnih vozila, a koliko lakših ranjenika u koliko autobusa? Takođe je navedeno i koji je broj medicinskog osoblja je ukrcan u autobuse i odvežen u Sremsku Mitrovicu. Da li vam je to poznato?

TUŽILAC MOORE: Izvinite, to su zapravo dva pitanja. Ili ja možda na ovo gledam suviše pesimistično. Mogu li da vas zamolim da ovo pitate pojedinačno?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kako da ne, hvala lepo. Mogu da pitam i pojedinačno. Gospodine, recite mi da li vam je poznato da je u izveštaju Evropske posmatračke misije navedeno da su teški ranjenici i to njih 84 utovareni u ambulantna vozila, da su laci ranjenici utovareni u autobuse zajedno sa medicinskim osobljem 20. jedanaestog 1991. godine iz vukovarske bolnice i preveženi u Sremsku Mitrovicu?

TUŽILAC MOORE: Izvinite, ovo nije bilo prvo pitanje. Sad je ono preformulisano. Prvo pitanje je glasilo ovako: "Kad bih vam ja rekao da su teški pacijenti iz vukovarske bolnice ukrcani na sanitetska vozila 20?". To zapravo sve je formulisano tako da zvuči kako se za njih dobro brinulo, jer su ih stavljali u ambulantna kola. Prema tome, zamolio bih mog uvaženog kolegu, da li on zapravo sugerira takođe i da li postoji neki izveštaj koji spominje brojeve. Ukoliko postoji da li svedok može to da dobije?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da. Zamolio bih ako može da nam se na ekran stavi dokazni predmet 321, stranica, to je treća stranica koja nosi oznaku ERN 00381419. A gospodine, ako imate ovaj tabulator, to je u tabulatoru 25. Engleska verzija, takođe strana 3. Gospodine, pod "B", timovi Beograd i Sarajevo, da li to vidite?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Našao sam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Treću tačku koja je obeležena sa 3(i). U kojoj stoji: "U 14.30 tim je javio da je 82 ranjenika ukrcano u 15 vozila hitne pomoći. "B": 236 povređena koji su mogli da hodaju ukrcani su u pet autobusa. "C": U konvoju se nalazilo 17 lekara, šest bolničarki i 11 pratileaca". Slažete se da ovo piše u ovom izveštaju?

TUŽILAC MOORE: Žao mi je. U ovom trenutku način na koji je postavljeno pitanje... Spominju se teško ranjeni koji su stavljeni u bolnička kola, ali u izveštaju to ne stoji. Prema tome, pitanje nije korektno. Ako moj uvaženi kolega citira iz nekog izveštaja onda bih zamolio da to uradi tačno. Ako pogledate na stranicu ...

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Moore. Doktore, možete li da vidite izveštaj? Postoji tačka "A" gde se spominje 82 ranjenih, tačka "B" gde se spominju 263 povređena i 63 onih koji su mogli da hodaju. Da li ste vi mogli na osnovu tog izveštaja ili na osnovu svog sećanja da kažete da li su kola hitne pomoći bila korišćena samo za teško ranjene?

SVEDOK SCHOU: Bolnička kola su korišćena za prve ljude koji su bili evakuisani iz bolnice, a neki od njih nisu bili teško ranjeni. Kako su izlazili iz bolnice, rekli su: "Ti idi, ti idi", i nisu bili sortirani prema vrsti povrede.

SUDIJA PARKER: Hvala. Izvolite, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Da li vam je poznato gospodine da je nakon polaska ovog konvoja 20. jedanaestog iz bolnice, u bolnici ...

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Molim vas, da li to može ponovo da se pojavi na ekranu kako bih mogao da pročitam? Ne, ne, ne, mislim da imam samo engleski, a mogu mnogo bolje da razumem kada čujem i istovremeno vidim na ekrenu ono šta se govori. Imao sam ranije isto na oba ekrana, pre nego što se ova slika pojavila, imao sam neke slučajeve ovde, a imao sam tekst na engleskom na ovom drugom.

SUDIJA PARKER: Znači vi hoćete transkript na engleskom?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Je l' sada u redu? Imam još samo dva, tri pitanja, nemam više. Hvala vam. Da li vam je poznato da je nakon vašeg, nakon odlaska ovog konvoja, 20. jedanaestog iz bolnice, u bolnici ostalo još 110 pacijenata? Mislim na vukovarsku bolnicu.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja znam da su neki drugi ranjenici ostali u bolnici i da su oni trebali da budu odvedeni dan kasnije, to znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je deo tih ranjenika ostao, jer je trebao da ide u područje Srbije, a deo, 52 ranjenika zato što su morali sačekati prevoz ambulantnim kolima sutradan 21. jedanaestog, jer nije bilo mesta za njih?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja sam samo znao da su morali da čekaju, jer nije bilo dovoljno ambulantnih kola.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. A da li znate kakav je bio etničkih saastav tih ljudi koji su ostali u bolnici, tih ranjenika? Kome su oni pripadali? Da li su bili Srbi, Hrvati, Mađari?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Još samo jedno pitanje. Da li vam je poznato da je jedan Posmatrački tim... tim... Izvinite. Evropske posmatračke misije prenoćio 19. jedanaestog na 20. jedanaesti, na području Poljoprivredne farme "Ovčara" u blizini Vukovara, brinući se za civilni konvoj koji je tamo dospeo nakon što ga Hrvati nisu hteli preuzeti na autoputu kod Lipovca i taj konvoj je sutradan ujutru, 20. jedanestog krenuo prema Nuštru i Vinkovcima? Da li vam je poznato da je neki vaš tim bio tu noć sa tim kovojem i sutra ujutru kada su oni krenuli prema Nuštru i Vinkovcima?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, to mi nije poznato.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam gospodine na vašim odgovorima. Časni Sude, ja nemam više pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Vasiću. Izvolite, gospodine Boroviću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala vam. Dobar dan, ja sam advokat Borivoje Borović. Prvo pitanje za svedoka. Da li ste završili nižu vojnu školu ili vojnu akademiju?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja ne znam termine koje ste upotrebili, ali to bi bila, kako bi se reklo, neka niža škola za rezervne oficire. To nije bila redovna vojna škola koju su pohađali redovni oficiri već je to bilo jedno drugo mesto, to je bilo samo za rezervne oficire.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste nakon ove dve nedelje obaveštajne obuke saznali pre polaska u Jugoslaviju vrste oficirskih činova u vojsci Jugoslovenske narodne armije i da li znate koji su to činovi?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Nisam saznao ništa pre odlaska u Jugoslaviju. Zadnje tri godine pre odlaska u Jugoslaviju ja sam samo radio u civimnoj bolnici i pozvan sam dva dana pre nego što sam stigao u Jugoslaviju. Pored toga, nisam išao kao dobrovoljac već su me odabrali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. U trenutku kad stižete u grad Vukovar prvi put, da li možete da razaznajete činove vojske Jugoslavije ili ne?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Mislim da mogu, ali samo zato što sam pre nekoliko godina naučio činove u Sovjetskom savezu. Ja nisam znao da li u Jugoslaviji imaju iste ili drugačije činove.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A danas sa ove distance, da li ste saznali jesu li isti činovi ili različiti u Sovjetskom savezu i bivšoj Jugoslovenskoj narodnoj armiji?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam da li su različiti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Evo, da završim sa ovim delom, da li nam možete reći kako izgleda čin pukovnika Jugoslovenske narodne armije u to vreme, a i danas?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: U to vreme i danas ja mislim da pukovnik ima tri velike zvezde, ne najveće, najveće su za generale, ali tri velike zvezde, veće od onih kod poručnika.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li možete Pretresom veću da objasnite zašto ste one dokumente koje vam je pokazao poštovani gospodin Moore naknadno potpisali. Rekli ste pošto ste ih doneli da je jadan od razloga da ste ih potpisali. Vrlo konkretno, da li znate da tim nakanadnim potpisivanjam ste uticali na autentičnost tih dokumenata ili ne?

TUŽILAC MOORE: To nije tačno, to je nešto što Pretresno veće treba da proceni i nije u redu da se to na taj način iznosi pred svedokom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da preformulišem. Potvrdili ste na pitanje tužioca da ste nakanadno potpisali dokumente koje ste predali ovde Tužilaštvu, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tačno je da sam potpisao papire koje sam dao ovom Sudu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A zašto ste se potpisali na svakoj strani tog dokumenta naknadno posle 15 godina, koji je bio razlog?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Kako bi Sud znao da su ti papiri dobijeni od mene, ja sam doneo te dokumente.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ostaviću da Pretresno veće proceni da li ste uticali na autentičnost dokumenata koji se mogu kasnije koristiti u drugim postupcima naknadnim potpisivanjem. Dakle, nemam više pitanja na tu okolnost. Sledeće pitanje. Da li ste iz hotela koji se zove "I" u Zagrebu, vi direktno razgovarali sa vukovarskom bolnicom?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Možda je neko drugi, ne znam, ali ja nisam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li vam je bilo poznato 18. jedanaestog 1991. godine da li je funkcionsala normalna telefonska linija između Zagreba, vaše Misije i vukovarske bolnice?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada ste krenuli u Vukovar novembra meseca da li ste pre polaska imali informaciju da li je bio potpisani Zagrebački sporazum vezan za Vukovar, da li ste imali takvu informaciju?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Izjavili ste za ova dva dana da ste išli putem preko Bogdanovaca, čak smo uveli dokaz na tu okolnost. Moje pitanje glasi, pošto ste išli putevima koje ste takođe objasnili, da se ne vraćamo na ta pitanja, konkretno da li vam je poznato od Bogdanovaca ka Vukovaru, da li su hrvatske paravojne snage blokirale puteve prema Vukovaru?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ako vam predočim vašu izjavu koju ste dali istražiteljima haškog Tužilaštva 1995. godine, molim sudskog poslužitelja da mu ovu izjavu da, vi ste u toj izjavi na strani 3, paragraf 2, engleska verzija strana 3, paragraf 3... Pratite, ja će vam pročitati da vas ne mučim da čitate vašu izjavu, pa ako odgovara identično mom čitanju onda potvrdite. "Jedni put kojim nam je bilo dozvoljeno da putujemo odatle, išao je preko Bogdanovaca. Bilo je nemoguće koristiti najkraći put jer su se Hrvati bojali da ako bi otvorili blokade na putevima za kolonu, JNA bi pokušala da izvrši probaj na tom mestu. Od Bogdanovaca smo bili primorani da se vozimo makadamskim putem kroz kukuruzno polje do Lušca i Vukovara. Koristili smo put koji su nam Hrvati preporučili i zahvaljujući tome nismo naišli ni na jedan srpski kontrolni punkt." Da li sam otrplike dobro ovo pročitao? Da li potvrđujete?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tačno je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li se slažete sa mnom da kada sam vam osvežio pamćenje vašom izjavom da su Hrvati tada imali ove blokade i da je bio razlog zašto menjate trasu upravo ovo šta sam vam pročitao, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Rečeno nam je da je to razlog, ali ja nisam video ništa od toga. Hrvatske snage su rekле da se one toga boje. To je tačno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Takođe ste u delu izjave koju smo sada pročitali rekli da ste izbegavali kontrolne, kontrolne srpske punktove. Moje pitanje glasi zbog čega? To je ova poslednja rečenica, zbog čega izbegavate kontrolne srpske punktove?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Mi smo upravo bili prošli jedan srpski kontrolni punkt u prethodnom gradu i sad smo bili na hrvatskom punktu, pa su nas oni propustili do vukovarske bolnice tako da ja mislim da je šef Misije odlučio da je bolje na taj način, to je bila njegova odluka. Ja nisam bio zadužen za donošenje takve odluke.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala gospodine. Da li znate da li je na čelu te vaše kolone oktobra meseca 1991. godine bila osoba koja se zove Branko Borković, to jest komandant takozvanih ZNG-i? Da li vam je to poznato?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: To mi nije bilo poznato.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Na pitanje kolege Vasića, malopre ste u ovom kontekstu rekli kada se pojavio tenk da ste vi svi iskočili, a kao razlog ste naveli zato što ste sva četvorica bili vojnici, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, tako je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste bili u vojnim uniformama ili u bolničkim odelima? Tom prilikom.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Svi smo nosili belu odeću, raznu vrstu bele odeće. Svaka zemlja unutar Evropske posmatračke misije imala je bela odela.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li se onda možemo složiti da kada iskačete i bežite u zaklon, da ste vi tada bili lekari, a ne vojnici? Po načinu vašeg odevanja i ulozi koju ste imali tog dana.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Mi smo bili tamo kao posmatrači Evropske misije, obučeni u belo, kao što smo uvek bili u belo obučeni.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala, mislim da se razumemo. Na strani 3, paragraf 1, ove izjave koju su vam malopre upravo dali, engleska verzija strana 3, paragraf 2, vi ste izjavili, možete pratiti, pa proverite da li tačno navodim da su bile paravojne jedinice na strani srpskih snaga, neregularne trupe i jedan broj dobrovoljaca. Svrstavali ste ih u treću grupu srpskih snaga koje ste kvalifikovali kao četnike. Znači ja malo parafraziram, nisam do detalja, je l' tako? Da tu treću grupu vi nazivate četnicima?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam kakav je naziv za njih, ali Hrvati su nam rekli da su to četnici, isto kao što ste nam vi rekli da su oni ustaše. A četnici nisu bili u redovnim vojnim uniformama. Oni su, moglo bi se reći nosili odeću koja može da se kupiti u prodavnici, koja izgleda kao vojna uniforma.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li sada znate šta znači četnik? Šta znači naziv četnik?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, još nisam siguran šta to znači.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja vam stvarno nisam rekao da se ovi drugi zovu ustaše, ja ovde profesionalno, znači kao advokat ne pripadam nikome. Da li znate šta znači ustaše, kao pojam danas?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada ste odlazeći u Vukovar posmatrali i obilazili vojne i civilne objekte istovremeno prepostavljam, da li ste došli do saznanja da su pripadnici paravojnih snaga Hrvatske imali skaldišta medicinske i vojne opreme u zgradama kao što su MUP, Opština, Sekretarijat narodne odbrane, dvorac Eltz i tako dalje. Da li ste imali neke takve informacije?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Hteo bih da vas ispravim. Ja sam posmatrao samo civilne, a ne vojne objekte u Vukovaru, ja sam išao samo u bolnicu. I nije mi bilo poznato, a naravno da mi je jasno da u gradu u kome se vode borbe mora da bude neko područje u kome se nalazi vojna oprema, ali ja nisam znao gde su.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. A šta mislite na moj predlog da sada napravimo pauzu pošto je časni Sude čini mi se pravo vreme?

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Boroviću, sada ćemo da napravimo pauzu. Želeo bih, posebno radi gospodina Lukića da navedem da ćemo kod sledeće pauze, pošto imam sastanak da imamo pauzu od 35 minuta, a moći ćemo da nastavimo sa radom do 14.00 kako bismo mogli da nadoknadimo to izgubljeno vreme. Sada prekidamo sa radom i nastavljamo u 10.50.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANE: Gospodine, već smo čini mi se učinili nespornim da ste u *Predmetu Dokmanović*, zatim i u izjavi Tužilaštvo i na pitanje kolege Moorea i kolege Vasića odgovorili da je pucano iz minobacača sa terena oko bolnice i na tu okolnost vas više ne bih pitao, je l' tako? To je nespora stvar.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kako je takođe utvrđeno iz vaše izjave da je sa terena oko bolnice pucala hrvatska strana, ja bih vas sada pitao da li vam je kao posmatraču poznato da je Ženevskom konvencijom (Geneva Convention) iz 1949. godine o zaštiti civila za vreme rata predviđeno, i to konkretno u članu 19, da kada se u vojnu svrhu koristi bolnica, da ona gubi karakter humanitarnog odnosno bolničkog objekta. Da li ste radeći u misiji imali takva saznanja? I da li vam je poznato da postoji ta Ženevska konvencija koju sam sada pomenuo?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, upoznat sam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. 19. jedanaestog 1991. godine otišli ste ponovo u Vukovar. Da li je vaš isključivi cilj bio da nadgledate predaju Hrvata i evakuacija bolnice ili i jedno i drugo? Odnosno da li je bio cilj evakuacija bolnice ili vam je bio cilj i predaja hrvatskih snaga?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Cilj je bio da se posmatra evakuacija bolnice. To je bio moj zadatak.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste polazeći iz Zagreba znali da pripadnici hrvatskih paravojnih snaga treba da se predaju u bolnici?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Juče ste na strani 6.872, red 8, izjavili kada ste došli tada u Vukovar da je severni deo grada bio još u rukama Hrvata. Da li biste bili ljubazni da nam malo bliže opišete šta ste vi to videli tačno?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: 18. novembra sam samo otisao na ovo brdo malo izvan, iznad autobuske stanice i tamo smo videli ili zapravo čuli da ima nekih borbi u području broj 1, a to je područje gde se nalazila bolnica.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da iskoristim ovaj vaš odgovor. Juče ste na pitanje kolege objašnjavali šta ste videli na onoj fotografiji, danski posmatrač i osoba za koju ste juče rekli da je branilac grada, pa da se ne bismo zbumnjivali, onda ste dali dodatno objašnjenje na intervenciju Pretresnog veća. Međutim moje pitanje glasi. Tada kada ste bili na tom brdu, da li ste stekli utisak da ta osoba pripada nekoj vojnoj formaciji? Pošto ste juče, da vam pomogem, takođe rekli da ste zapazili na tom brdu, odakle ste posmatrali autobusku stanicu i okolinu.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je, i ta osoba, odnosno sve osobe koje smo videli na tim vojnim položajima su bili četnici.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li ste stekli utisak da oni brane taj deo grada na kome ste vi bili? I da li su vam saznanja u tom pravcu oni neka dali?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Do kraja nama ništa nisu rekli. Ako jesu branili ili ako su pokušavali da napadaju sa tih položaja, meni to nije poznato, ali nalazili su se u kućama na tim položajima tako da ja ne znam da li su to bili odbrambeni položaji ili položaji za napad. Sa njima nisam razgovarao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pošto je to bio prostor unutar Vukovara da li nam onda možete reći zašto ste juče upotrebili izraz "jedan od branilaca grada"? I to dva puta za tu osobu.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, ja sam upotrebio reč branici zato što sam mislio na ljude koji su predstavljali lokalnu paravojnu snagu. Ja mislim da su oni to bili. E sad, da li je to branilac ili napadač, ne znam, ali ako su ostali u gradu ili ako žive u tom gradu i ukoliko je to njihova kuća, onda su oni branici. Zato što se vodio rat između JNA i Hrvata. Oprostite, ne između JNA, između Srba i Hrvata. Dakle, da li je on branilac ili su neki drugi branici, ja to ne znam. Nije na meni da ja odredim da li je ovo trebalo da bude u hrvatskim rukama ili u srpskim rukama. Vodio se rat.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala vam. U vašem izveštaju to je dokaz broj 340, piše da snage Hrvatske treba da polože oružje pre evakuacije. Da li se sećate toga?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Sećam se.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Po vama, da li je to tražila Jugoslovenska narodna armija, da li to piše u Sporazumu i šta znate o tome?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja sam izvršio procenu dok sam se nalazio na tom brdu, trebao sam da vidim da li je moguće evakusti bolnicu. Hrvati su trebali da polože oružje pre nego što mi uopšte stignemo do bolnice. Jer da je i dalje bilo hrvatskih snaga u tom području, mi ne bi mogli uopšte da stignemo do bolnice, a to je bio naš zadatak, da stignemo do bolnice i evakuišemo ranjene.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li se onda možemo složiti, kada ste gledali sa tog brda i videli u području bolnice borbe, da Hrvati još u tom trenutku nisu položili oružje, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Oni u tom trenutku nisu položili oružje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Takođe ste u izjavi koju sam vam predao, koju ste dali istražiteljima haškog Tužilaštva, ta poslednja izjava tamo na vašem stolu koja se nalazi desno, na strani 4, paragraf 6, engleska verzija, strana 5, paragraf 1, sledeće. Da je bilo planirano da se bolnica čamcima evakuaiše preko Dunava dva dana pre vašeg dolaska, otprilike je l' piše tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li tu piše da je Crveni krst trebao da izvrši tu operaciju?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ovde samo стоји да je "Crveni krst planirao da evakuiše". Ne znam jesu li oni to planirali sami ili je to bilo sa još nekim, a ja sam o tome čuo kad sam bio u Zagrebu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A na koji ste Crveni krst mislili kada ste ovo opisali? I da li znate nešto bliže o toj planiranoj operaciji. Čijim čamcima bi trebalo da je sprovedena ta evakuacija?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam ništa o tome. Ja sam to samo čuo na sastanku u Zagrebu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U vašoj izjavi koji imate pred sobom, takođe piše da su hrvatske snage akcijom sprečile Crveni krst da se čamcima izvede evakuacija, misleći da se radi o snagama JNA. Da li ste vi za to čuli u Zagrebu ili kada ste došli u Vukovar i da li ste uopšte čuli?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Nisam o tome ništa čuo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ja bih ipak, da vas ne bih zbunjivao pošto korektno odgovarate, u vašoj izjavi upravo ovo sada šta smo vam citirali na strani 4, piše doslovce, evo ja će vam pročitati, možete pratiti: "Crveni krst je palnirao da bolnicu čamcima preveze preko Dunava, dva dana pre našeg dolaska, ali je morao da prekine akciju zato što je odbrana Vukovara mislila da ih napadaju Srbi". Sad sam vam pročitao vašu izjavu i ako sam vam osvežio malo memoriju, da li se sećate toga?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja se ne sećam, mada se sećam da smo imali sastanak u Zagrebu gde smo razgovarali o evakuaciji. To je sve čega se sada sećam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu gospodine, hvala. Da li ste imali i cilj da prilikom evakuacije bolnice istovremeno evakuišete i pripadnike Hrvatskih oružanih snaga koje su se tada nazivale ZNG-e i tako ih spasite od krivičnog progona zbog oružane pobune. Da li je to vama poznato?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Naš zadatak, odnosno moj zadatak je bio da se evakuiše bolnica i bolničko osoblje. Kad kažem bolnica, mislim na ranjene u bolnici i na bolničko osoblje. Nije bilo nikakvih sporazuma koji bi se odnosili na neke druge snage.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: 19. jedanaestog 1991. godine, da li je vama ko pripadniku Evropske posmatračke misije bio poznat podatak, da li je u to vreme Hrvatska u kojoj se vi nalazite bila međunarodno priznata država ili nije?

TUŽILAC MOORE: Uz sve dužno poštovanje, kako ovaj svedok može na to da odgovori kad je ovo pitanje bilo vrlo osporavano u svim područjima.

SUDIJA PARKER: Ovaj svedok može da kaže onoliko koliko je njemu poznato, a Pretresno veće će to da protumači kao nešto šta je poznato jednoj prosečnoj osobi ili osobi sa njegovim iskustvom, njegovim stepenom obrazovanja i tako dalje. Ovo nije odgovor koji daje pravni stručnjak.

TUŽILAC MOORE: Ja bih rekao da je sve ovo zasovano samo, ne na njegovom znanju nego na onome u šta je on u tom trenutku verovao.

SVEDOK SCHOU: Ja mogu samo da kažem, ja mislim da je Slovenija bila priznata kao nezavisna država, ali nisam siguran da li je i Hrvatska bila priznata ili su se tek neke zemlje kao na primer Sjedinjene Američke Države spremale da priznaju Hrvatsku. Nisam siguran kakav je staus Hrvatska imala u to vreme, ne sećam se.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala gospodine. A da li vam je poznato, pošto ste bili na licu mesta da li je ta država, bez obzira na status, imala regularnu vojsku ili nije? Samo ono šta je vama poznato.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja samo zna da je Hrvatska imala svoje snage.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li možete da nam kažete kako je izgledala uniforma, oznake, koju vrstu naoružanja su imale te hrvatske snage koje ste vi tada prepoznali?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Naoružanje koje su imali je u nekim slučajevima bilo istovetno onome u JNA, a u nekim slučajevima, koliko znam ili sam bar čuo da je oružje stiglo u Hrvatsku iz drugih zemalja. Ne mogu da vam kažem konkretno kojih zemalja, ali znam da je Hrvatska dobijala oružje spolja, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I još jedno potpitanje. Da li ste, uočavajući te hrvatske snage, videli da su i oni bili u različitim uniformama, pod "A", pod "B", da li ih je bilo i bez uniformi? Zvanične vojske.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Što se tiče prvog pitanja, da, bili su u različitim uniformama. Što se tiče drugog pitanja, da video sam neke civile kako nose oružje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Potvrdili ste na pitanje kolege iz Tužilaštva da je 19. jedanaestog, posmatrač Kypr razgovarao toga dana preko mobilnog telefona sa direktorom bolnice Bosanac, tako ste rekli, čak imamo izjavu istražiteljima da ste vi to takođe potvrdili, a juče ste na pitanje konkretno rekli sledeće, na strani 6.886, red 17, da je doktorka Vesna Bosanac oko 13 sekundi razgovarala sa Kyprom i da je samo rekla: "Dogodila se strašna stvar", je l' tako? Jeste to čuli?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne mislim da sam spominjao 13 sekundi ili nešto slično. Rekao sam samo da je gospodin Kypr razgovarao na kratko sa doktorkom Bosanac i da mu je ona rekla da se nešto strašno desili u bolnici. Ali znate, ja to znam na osnovu onoga šta je meni Kypr rekao, jer ja nisam mogao da razgovaram sa njom na srpskohrvatskom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Čak to vreme nije ni važno, uglavnom potvrdili ste ono šta ste juče izjavili. Ja bih vas sada zamolio da pogledate vaš ...

TUŽILAC MOORE: Izvinite. Ono šta se događa je da moj uvaženi kolega, i mislim da to radi nemerno, kaže da je svedok rekao nešto recimo u redu 6.886, doktor Bosanac je provela 13 sekundi razgovarjući sa Kyprom i samo je rekla da se nešto strašno desilo. U redu 17 ne stoji da je ona to rekla, tamo stoji: "Da, sećam se, ona je rekla da su se strašne stvari desile i da moramo da dođemo u bolnicu odmah i onda se linija prekinula". Odakle sad ovih 13 sekundi? Mi nismo čuli nikakva svedočenja koja spominju 13 sekundi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Evo, zadovoljiću znatiželju mog poštovanog kolege. U *Predmetu Dokmanović*, strana 1.273 je to izgovorio, ali tih 13 sekundi nije važno. Možda sam napravio permutaciju, važan je ovaj tekst: "Dogodila se strašna stvar". Dakle, pošto to nije moj običaj, nego obična mala zabuna i ne treba praviti kapital od toga, ja bih molio sada da svedok pogleda svoju izjavu OTP (Office of the Prosecutor) gde je rekao sledeće: "Tog popodneva Petar Kypr je u razgovoru sa doktorkom Bosanac preko mobilnog telefona razgovarao i ona mu je rekla da treba da požurimo do bolnice pošto su Srbi trebali uskoro da je zauzmu". Dakle, gospodine, to ste izjavili u izjavi OTP-a da li ostajete kod te vaše izjave da ste tada tako rekli?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li nam možete pomoći sa informacijom odakle je gospodin Kypr razgovarao sa doktorkom Bosanac i sa koje vrste telefona?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Gospodin Kypr mi je rekao da je razgovarao sa doktorkom Bosanac i ja sam naravno morao da mu verujem. Jedini telefon koji smo imali u tom trenutku je bio mobilni telefon u kolima tako da je to sve što mogu da kažem.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li nam možete dati objašnjenje, ono ko je vam je Kypr tom prilikom verovatno saopštio, zašto se traži da vi hitno uđete u bolnicu pre nego što uđe Jugoslovenska narodna armija? Da li vam je to rekao ili nije, i da li ste nešto u tom pravcu preduzeli?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: On mi je rekao da je razgovarao sa doktorkom Bosanac i da treba da odemo u bolnicu, jer se nešto loše događa. Trebalо je da odemo u bolnicu pre nego što Srbi preuzmu bolnicu. A onda je rekao da se linija prekinula, to je sve što znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. Ja bih molio sada časni Sude da se na ekran prkaže dokaz broj 338, fotografija pod brojem 00366987. Ja se izvinjavam, ako može pre ovoga dokaz broj 170... Ja se izvinjavam stvarno časni Sude. Fotografija

00531257A, mislim da je druga po redu u ovom setu. Hvala. Da li vidite ovu fotografiju na ekranu?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste bili ljubazni da uz pomoć sudskog poslužitelja nacrtate gde ste videli znak Crvenog krsta na zgradi i da to obeležite sa brojem 1.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja nisam siguran na kojoj strani je to bilo da li sa jedne ili sa druge strane. Ja se ne sećam na kojoj sam strani ja bio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste stavili broj 1 pored oba ova kruga?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: (*svedok označava*)

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. To je bilo po sredini bolnice, je l' tako? Ko što ste nacrtali.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Verujem da je tako.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste nacrtali onaj znak Crvenog krsta koji ste videli na travi, gde se on nalazi?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Opet nisam siguran da li je to bilo sa ove strane ili sa ove druge strane, ili tu ili tamo, nisam siguran.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ako vam kažem da ova strana, koja je prema nama levo, to je glavni ulaz, a ova strana sada je sporedni ulaz, ova desno je sporedni ulaz, gde ste videli, da li ispred ovog glavnog ulaza ili tamo s one strane gde je bio onaj ulaz za evakuaciju? Da li možete da se setite?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, ne mogu da se setim s koje strane.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja mislim časni Sude da ovo uđe kao dokaz, baš ovako.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: To će biti dokazni predmet 343, časni Sude.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A sada bih ako može ona prethodna fotografija, dokaz broj 338, fotografija 0036-6987. Ne, to nije fotografija bolnice. Da, hvala, O kej. Da li vidite ovu fotografiju?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, vidim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste bili ljubazni da ovaj deo krova, gde se vidi, ovde doduše malo desno, više nego što ste nacrtali, ali nije bitno, malopre kad ste crtali na onom autentičnom snimku, ali ovaj deo krova na kome se vidi ova bela površina.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: (*svedok označava*)

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ne, ne, nisam rekao svedok da crta nego da malo približe. Izbrišite to, budite ljubazni. Dakle, molio bih sudskog poslužitelja da ovaj deo približi malo na ekranu, da malo uveliča ovaj deo. Hvala, može još bliže. Hvala. Pitanje za svedoka, da li vidite da ovaj deo za koji ste rekli da je znak Crvenog krsta da ispod njega ima nova daska kojom je zatvoren krov, da li vi to primećujete?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li se možemo složiti, to jest vi kao iskusni vojni stručnjak da je ovo postavljeno nakon udara ovih granatira na krov koji se očigledno vidi ovde?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li se možemo složiti da ove rupe od granata se podvlače ispod površine na kojoj se nalazi znak Crvenog krsta? I sa desne i sa leve strane. Da li to vidite? Posebno sa desne strane. Da budem sasvim konkretan, da vas ne zbunjujem, da li možete potvrditi da ukoliko je granata pogodila ova mesta gde je pogodila, a da se pre toga nalazio znak Crvenog krsta, da li bi on mogao ovako neoštećen ostati, vidite potpuno razvučeno platno ili bi bilo oštećeno platno?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam, mislim da bi bilo oštećeno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ne sugerisam da je ovo postavljeno 18. jedanaestog, pre nego što ste vi došli, ali da li dopuštate mogućnost, na osnovu onoga šta vi vidite, da je ovo platno postavljeno naknadno nakon ovog granatiranja ili ne možete da date tačan odgovor?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne mogu da kažem da li je to stavljeni pre ili posle. Ja sam snimio tu fotografiju samo zato što je tu bio crveni krst. Ne znam da li je to bilo tamo pre nego što sam ja došao ili je stavljeni tog dana.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. I još jedno pitanje, pa ćete se oslobođiti ove vrste pitanja. 20. jedanaestog, u vašem izveštaju o evakuaciji, dokaz broj 341, pod tačkom "A", naveli ste sledeće... o tome ste se već izjašnavali delimično, "da je vođa Crvenog krsta, pod 1: samo kritikovao JNA; pod 2: ne pravi listu ranjenih, pod 3: ne radi ništa". Da li možete malo bliže da nam objasnite... Čini mi se da prevodioci nisu... Ponoviću, zbog previdioca. Dakle, naveli ste da vođa Crvenog krsta samo kritikuje JNA, "pod 2: ne pravi listu ranjenih, pod 3: ne radi ništa". Da li je to tačno da piše u vašem izveštaju koji smo izveli kao dokaz broj 341?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, tako je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li i danas mislite da je, odnosno njen vođa mogao mnogo više da uradi na toj evakuaciji i da je bio dužan to da uradi?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Danas mislim da je mogao da učini mnogo više, ali on nije mogao da učini više zato što je rekao da je bio blokiran.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I da li definitivno znate koliko je ljudi evakuisano iz bolnice u Vukovaru dok je trajala ova vaša misija?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, nije mi poznat tačan broj ljudi. Kao što se navodi u nekim od dokumenata koje sam video, jer je u sklopu evakuacije bilo mnogo izbeglica koje su se priključile u Vukovaru. Prema tome, nisam siguran koliko je ranjenih iz same bolnice bilo.

ADVOKAT BOROVIĆ : U redu, hvala vam. Časni Sude, omogućiju trećem timu da ima više vremena, završio sam unakrsno ispitivanje. Vama gospodine hvala na odgovorima.

SUDIJA PARKER: Hvala vam mnogo gospodine Boroviću. Gospodine Bulatoviću, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BULATOVIĆ

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala časni Sude. Dobar dan svima u sudnici. Za svedoka ja sam advokat Bulatović, jedan iz tima branilaca gospodina Veselina Šljivančanina. Gospodine Schou, hteto bih pre nego što postavim neka konkretna pitanja, nešto da razjasnim što ostaje malo nejasno iz vaše izjave koju ste dali predstavnicima, istražiteljima haškog Tužlaštva. U to j izjavi stoji da ste vi svoju vojnu obuku završili vanredno kao rezervista i da imate čin majora. Da li je to tačno?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Kada sam bio u Hrvatskoj bio sam kapetan, a kasnije sam postao major, tačno je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala, upravo sam to htio da pitam zato što vidim da u vreme misije 1991. godine imate čin kapetana... da to razjasnimo. Da li možete da mi objasnite kakav je vaš status bio u Posmatračkoj misiji čiji ste vi bili član? U smislu da li ste imali neki status nekog rukovodioca, običnog člana, neki status nekog sa posebnim ovlašćenjima, zaduženjima ili slično?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, mogu da vam kažem da je bilo mnogo timova u ovoj Posmatračkoj misiji i ja nisam bio deo ni jednog od tih timova, ja sam bio jedini doktor u ovoj Posmatračkoj misiji i ja sam bio pod direktnom komandom šefa Misije i on mi je govorio šta treba da radim. Ni jedan od drugih timova nije mogao da mi kaže šta da radim, već samo šef Misije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi reći ko je bio šef Misije u kojoj ste vi bili?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Šef Misije bio je holandski ambasador Dirk Jan van Houten, mislim da se tako zvao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Pre nego što ste upućeni u ovu Misiju da li ste možda imali, i ako jeste gde, neku eventualnu obuku u smislu vašeg postupanja kao člana jedne ovakve misije?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Kao što sam već ranije rekao, ja sam obavljao civilni posao u utorak, onda me je vojska pozvala u Danskoj, a u Hrvatsku sam otišao u

ponedeljak ili utorak. U međuvremenu bilo je samo vremena da se opremim i spremim i imao sam jedan sat razgovora sa Vojnom obaveštajnom službom, nisam imao nikakvu obuku već sam jednostavno uključen u ovu Misiju.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Recite mi da li znate kako su se formirali timovi pošto kažete da je bilo mnogi timova u Misiji? Da li su formirani *ad hoc*? Za konkretnu situaciju ili je postao neki plan unapred za formiranje tih timova?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Po mom mišljenju tomovi su se formirali na *ad hoc* bazi, zavisno od zadatka, mogao je da bude neki danski posmatrač koji bi bio na čelu tog tima ili Holandanin ili Francuz, sve je zavisilo od situacije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je eventualno pravljan plan aktivnosti tog konkretnog tima pre nego što ode na zadatak?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Mogu samo da kažem ono šta se događalo u sedištu u Zagrebu, jer tamo sam boravio. Radilo se o tome koji su ljudi bili u to vreme tamo i oni su odlazili na zadatak koji bi se pojavio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi reći kada ste se pridružili Beogradskom misiji, Posmatračkoj misiji Evropske zajednice?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Priklučio sam se Beogradskoj misiji, mislim da je to bilo 17. uveče ili 17. tokom dana, a u Beograd sam otišao zajedno sa šefom Misije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li samo reći o kom 17. se radi? Tačan datum. Da li se radi o jedanaestom mesecu?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Novembar.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ko je bio prepostavljeni u toj Beogradskoj misiji?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: U Beogradu, kada sam tamo došao, rekao sam da sam došao sa šefom Misije, a on je naravno bio najviši u Misiji.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Časni Sude, samo jedna mala intervencija na transkript. Mislim da nije ušao odgovor na moje pitanje o kom se 17. radi, to je 44. stranica, red 6. Svedok je odgovorio da je u pitanju 17. novembar. Pa čisto da ne bi bilo nedoumice, mislim da je to dovoljno. Kažete da ste otišli u Beograd 17. novembra 1991. godine. Mene interesuje ko je šef Misije koji je sa vama otišao za Beograd tog dana?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: To je bio ambasador van Hauten.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Videli smo ovde dosta izveštaja Posmatračke misije koji su dostavljeni raznoraznim subjektima. Mene interesuje da li ste vi učestvovali u izradi tih izveštaja koje je Posmatračka misija slala, kako sa terena, tako i ovih sa Posmatračke misije koja je bila u Zagrebu.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Slao sam samo svoje izveštaje. Naravno znam da su vođe timova, timova koji su bili sa mnom, takođe sali izveštaje. Video sam naravno te izveštaje kada sam se vratio u Zagreb. Ne mogu da se setim da li sam bio u istom položaju kao i svi drugi, ali ja sam slao svoj izveštaj o medicinskom aspektu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažete da ste bili upoznati sa tim izveštajima koje vi niste slali, koje su slali šefovi timova. Interesuje me da li ste eventualno imali bilo kakvu primedbu na sadržinu tih izveštaja u pogledu onoga šta je u njima bilo objašnjeno za konkretnu situaciju na šta su se oni odnosili?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, ja se samo sećam da sam čuo da su slali izveštaje, a ne sećam se da sam ih video toga dana. Nisam siguran da sam ih video toga dana.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Bojim se da se nismo razumeli. Ja nisam ni tvrdio toga dana nego uopšte da li ste ih videli i da li ste imali bilo kakvih primedbi na ono šta je sadržano u njima?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Nisam siguran da razumem pitanje. Generalno ja sam samo slao medicinske izveštaje u sedište.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Ja taj deo vašeg odgovora razumem, ali pitam za ove druge izveštaje koje su ostali članovi tima slali, da li ste imali prilike kasnije da ih vidite u sedištu Misije ili bilo gde?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, ja sam dobijao kopije svih poruka u Zagrebu kada bih tamo došao. Postoji, može to tako da se nazove, jedna torba gde su bile sve te stvari, svi izveštaji svih timova iz cele Jugoslavije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Konkretno za izveštaje vašeg tima koje niste vi pisali nego neko drugi iz tog tima, da li ste imali bilo kakve primedbe na sadržinu tih izveštaja?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, ja sam samo čuo da su oni slali izveštaje i ja sam ih video kada bih se vratio u Zagreb.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I nikakvu primedbu na njihovu sadržinu niste imali kada ste ih videli u Zagrebu?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Uvek ste govorili da je razlog vašeg odlaska 18. jedanaestog u Vukovar, bila evakuacija bolnice, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: To je tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Časni Sude, molim da se stavi na ekran dokazni predmet 339, za vas gospodine Schou, to ćete naći u tabulatoru 23. Da li ste našli?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, imam 23.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A imate li na ekranu? Ja molim da se stavi BHS verzija zbog okrivljenih, ako može. Znači to je ERN broj, pa mislim da je dovoljno dokazni predmet broj 339, samo BHS verziju. Evo, imate. Gospodine Schou, pod tačkom 1 ovog izveštaja gde piše sastav tima, pa piše: "(a): Tim 1". Da li možete da pročitate sastav tima?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, mogu da pročitam imena. "Tim 1 C. Brodin i P. Kipr i van der Gaag", i onda rukom napisano moje ime, Jan Schou. "Tim 2, van der Mast L. Ingerslev i K. Bonnemann.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: E sada pogledjate odeljak pod "raspored" pod tačkom 1 i složićemo se da je to izveštaj o aktivnostima 18. novembra 1991. godine, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li igde u tom izveštaju o obavljenim aktivnostima 18. jedanaestog se pominje bilo kakva aktivnost tima u kome ste vi bili koji se odnosno na evakuaciju bolnice?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, ne vidim da se nešto o tome kaže, ali takođe sam vam rekao da ja normalno nisam član tog tima ili tih timova. Moja misija, moj zadatak je bio... dobijen od šefa Misije, a to je da pokušam da dogovorim evakuaciju bolnice. Da se vidi kako je moguće da se bolnica evakuiše. To je bio moj zadatak, a ja sam samo bio priključen tim timovima zato što nisam imao vozila, nisam bio iz Centra u Beogradu, nisam imao vozilo, ništa nisam imao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A da vas pitam kako ste to mislili, vi sami, bez opreme, bez vozila, bez bilo kakve logistike da učestvujete u evakuaciji bolnice?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da li znate kako sam ja otišao u bolnicu?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne, ja vas to nisam pitao kako ste lično otišli nego sam vas pitao, pošto govorite da niste član tima, nego ste pridodati i da ste hteli da radite evakuaciju bolnice o kojoj nema govora u ovom rasporedu aktivnosti toga dana, kako ste vi to hteli da obavite tu vašu misiju koju ste dobili od šefa tima? Bez vozila, bez ljudi, bez bilo kakve logistike.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja sam bio pridodat tim timovima kako bih otišao do Vukovara, a na području Vukovara sam trebao da pronađem način ili načine da se evakuiše bolnica. Nije moj posao bio da evakuišem bolnicu već samo da dam izveštaj Zagrebu gde su oni trebali da odluče, gde je šef Misije trebalo da odluči kako treba da se evakuiše bolnica.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Rekli ste odgovarajući na pitanja i kolege iz Tužilaštva i na pitanja uvaženih branilaca da niste imali saznanja o Sporazumu o evakuaciji bolnice koji je postignut u Zagrebu, je l' tako? Govorim o 18. jedanaestom.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: 18. novembra nije mi bilo poznato da je sklopljen bilo kakav sporazum.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. 18. novembra ste, prema ovom izveštaju koji imate ispred sebe i koji je na ekranu bili u "Veleprometu", je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam znači nešto ime Ljubinko Stojanović?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da ste u "Veleprometu" razgovarali sa čovekom koji je bio upravnik tog centra?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne mogu da se setim jesam li razgovarao sa upravnikom centra, sećam se samo da sam razgovarao sa nekim od izbeglica. A kada sam rekao razgovarao sam, naravno to je bilo uz pomoć prevodioca.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da koliko ste izbeglica razgovarali u tom Centru?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Mislim sa dvoje ili troje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I u razgovoru sa njima ste saznali kako sam čuo da su neki članovi njihovih porodica uhapšeni ili negde odvedeni. I to od strane JNA, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, to je rekao moj prevodilac.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nakon tako dobijene informacije, da li ste eventualno se kod upravnika Centra raspitivali o sudbini tih ljudi? I da proverite da li je tačna ta informacija.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne razumem pitanje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pokušaću da ponovim jasnije. Kada ste dobili informaciju iz razgovora sa izbeglicama da su neki ljudi odvedeni, da li ste se za sudbinu tih odvedenih ljudi interesovali kod nekog tu konkretno upravnika "Veleprometa", a čije se ime spominje tu u izveštaju koji stoji pred vama i gde stoji da je razgovarano sa njim?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se da sam ja s njim razgovarao kao što sam već rekao, ja sam tu delovao samo kao posmatrač i ja sam to naveo u svom medicinskom izveštaju Zagrebu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste razgovarali uz pomoć prevodioca. Ko je bio vaš prevodilac, da li se sećate?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Gospodin Kypr.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je za vreme tog razgovora sa vama bio prisutan oficir za vezu koji vam je dodeljen? Za vreme boravka u "Veleprometu".

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Naš oficir za vezu je bio sa nama sve vreme kada smo krenuli iz Beograda i nazad se vratio u Beograd sa nama 18.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste eventualno ovu informaciju o odvedenim ljudima proveravali kod vašeg oficira za vezu?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Govorili ste o tome da ste vi pisali vaše medicinske izveštaje, pa me čisto interesuje ovaj izveštaj rukom pisan koji je dokazni

predmet 339, koji stoju tu pred vama od 18. novembra 1991. godine i kucani tekst koji je sastavni deo sa ovom skicom, da li ste imali ikakvog udela u izradi ova dve izveštaja?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažete da ste malopre odgovarajući na pitanje kolege Borovića, da ste 18. novembra bili na jednom uzvišenju u Vukovaru odakle ste posmatrali situaciju u Vukovaru i videli da se vode borbe. Objasnjavali ste na pitanje uvaženog kolege iz Tužilaštva, objasnjavajući onu skicu koja je sastavni deo ovog dokaznog predmeta da su obeleženi brojem 1 i brojem 2 neke zone. Da li možete da mi kažete, da nam kažete, zona 1, imate je na skici u sastavnom tom delu je područje i gde se nalazi i vukovarska bolница. Kakve ste sve informacije o borbama stekli posmatrajući to područje sa ovog mesta gde ste se nalazili?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Sa tog uzvišenja smo mogli da vidimo područje broj 1, ali nisam siguran da li smo sa te tačke mogli da vidimo i samu bolnicu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste videli i čuli borbena dejstva u reonu bolnice koji je obeležen ovim okvirom oko tačke 1?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, čuli smo borbu u tom području.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je to razlog zbog čega niste mogli da odete u bolnicu 18? Zbog borbenih dejstava.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Časni Sude, molim vas da sada stavimo na ekran dokazni predmet 340. Gospodine Schou, za vas je to u tabulatoru 39, a u pitanju je onaj vaš medicinski izveštaj za Vukovar. Na ekran bih molio BHS verziju zbog optuženih. Našli ste prepostavljam ovaj izveštaj, piše... Ja ću pročitati šta piše, vi pogledajta ako ne bude korektno eventualno prevedeno, reagujte. "Medicinski izveštaj za Vukovar", a pod tačkom 1 je "vezano za evakuaciju bolnice". U prvom stavu piše: "JNA zahteva da ZNG-e polože oružje pre evakuacije, danas nema primirja, zapovedni lanac JNA od vrha do dna mora znati sve detalje vezene za evakuaciju", u zagradi, "sporazum, gledano sa juga grad je manje više uništen i teško je proći civilnim vozilima", i sad dve tačke koje mene interesuju da mi objasnite. "Krećući se s juga mora se zaobići sve prisutne snage JNA." Da li možete da mi objasnite ovu vašu konstataciju, zašto se moraju zaobići snage JNA?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Zato što smo mi bili na jugu i istog dana smo išli kroz područje koje je držala JNA i da bismo došli do bolnice iz pravca juga, trebalo je da prođemo kroz ovo područje koje je držala JNA šta ja mislim da je u to vreme i dalje bilo na hrvatskoj strani.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Drugi zadnji navod iz ovog vašeg izveštaja, stoji ovako: "Kontakt s bolnicom mora ići preko prisutne glavne osobe u ZNG putem autotelefona", je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Moje pitanje je da li znate ko je ta glavna osoba ZNG-e sa kojom se ostvaruje kontakt sa bolnicom u smislu ovog vašeg izveštaja?
SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate ko je vama dao informacije da se na ovaj način mora ostvariti kontakt sa bolnicom? Koji ste vi uneli u izveštaj.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Niko mi to nije rekao, ali u to vreme mi je bilo rečeno da su Hrvati još uvek držali to područje broj 1, i ako smo hteli da prođemo kroz to područje, morali smo da stupimo u kontakt sa komandantom tog područja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate ko je bio komandant tog područja, ko je bio komandant ZNG-e ili ti Zbora narodne garde, takozvane Hrvatske vojske?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je neko iz vašeg tima ostvario kontakt sa tom glavnom osobom ZNG-e?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste vi možda ostvarili kontakt sa tom glavnom osobom Zbor narodne garde?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, to nisam bio ja, kontakt je trebalo da ide preko Zagreba.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možemo da zaključimo i da se složimo gospodine Schou da ako stoji ovakva vaša konstatacija u vašem izveštaju medicinskom i ako je ovakvo stanje na terenu kako ste ga vi videli i sada opisali da je bolnica bila pod kontrolom Zbora narodne garde, takozvane Hrvatske vojske?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli ime Marin Vidić Bili?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste u izveštajima koje ste čitali nekada našli ime Marina Vidića Bilog?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste eventualno od gospodina Kypra koji to ime pominje u svojim beleškama čuli o kome se radi?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Možda, ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ovaj izveštaj koji stoji pred vama i koji na ekranu kao dokazni predmet 340 od 18. novembra 2001. godine, pardon, 1991. godine, izvinjavam se je izveštaj koji je koliko vas razumem, išao kao vaš samostalan izveštaj, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je to bila uobičajena praksa da vi vaše izveštaje šaljete odvojeno ili su oni išli kao sastavni deo zbirnog izveštaja tima koji je radio konkretnu stvar?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja bih uobičajeno slao samo svoje izveštaje zato što sam samo trebao da se obraćam šefu Misije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li su vaši izveštaji koje ste samostalno slali, osim šefu Misije dostavljeni još nekome od vaše strane?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, ovaj izveštaj se slao samo iz Beograda sedištu u Zagrebu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako dobro razumem, ovaj izveštaj od 18. jedanaestog, pisan vašom rukom ste pisali u Beogradu?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je šef tima u kome ste bili 18. jedanaestog bio upoznat s ovim vašim izveštajem?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, rekao sam vođi tima da sam poslao izveštaj.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste mu dostavili kopiju izveštaja?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 18. jedanaestog 1991. godine ste boravili, vidimo iz ovog rasporeda u Vukovaru i prema ovom rasporedu iz Vukovara ste pošli negde oko 15.30. To je onaj zbirni izveštaj koji stoji u rasporedu tamo koji smo pre gledali, u dokazni predmetu 339. Mene interesuje da li ste 18. jedanaestog raspolagali informacijom za vreme boravka u Vukovaru da su se na Mitnici predali pripadnici takozvane Hrvatske vojske, takozvani Mitnički bataljon i da je tom prilikom došlo i do izlaska iz podruma jedne velike grupe, oko 3.000 civila?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Nisam čuo za to.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate 18. jedanaestog 1991. godine, da li ste imali razgovor eventualno sa nekim od predstavnika Međunarodnog crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross) u Vukovaru. Ili konkretno sa gospodinom Borsingerom.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja se samo površno sećam da sam razgovarao sa gospodinom Borsingerom 18., ali ne sećam se o čemu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da vas pitam da li možete da se setite u koliko sati je to bilo? Ako imate u vidu ovaj vaš raspored aktivnosti 18. jedanaestog?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se koliko je bilo sati.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne možete da opredilite u odnosu na ni jednu od ovih aktivnosti koje su pobrojane u ovom rasporedu?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne. Vidite, taj raspored sam prvi put vido ovde u sudnici. Moguće ja da sam ga video u Zagrebu, ali da nisam bio svestan toga zato što je prošlo puno vremena.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Prema ovom rasporedu vi ste došli u Negoslavce u 12.15, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U Vukovaru ste bili u 13.50?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da. Ali sva ova zabeležena vremena nisu iz mog izveštaja tako da mogu samo da vam kažem da je to bilo negde usred dana, ali ne znam u koje vreme.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I otišli ste prema ovom izveštaju u 15.30. Gospodine Schou, ako vam ja kažem da je toga dana, 18. novembra, izvršena predaja takozvanog Mitničkog bataljona kada se predalo preko 180 pripadnika takozvanih ustaških, pardon hrvatskih oružanih snaga i da je gospodin Borsinger aktivno učestvovao u pregovorima od ujutru, bio na pregovorima, pratilo predaju koja se završila oko 16.00. Da li ćete se složiti sa mnom da ga 18. niste mogli videti u Vukovaru, jer je predaja vršena, pregovori u Negoslavcima i predaja na Mitnici.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, ako vi tako kažete, ali ja samo pokušavam da se setim šte se desilo pre 15 godina, ali u redu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znači dozvoljavate da ste pogrešili?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Moguće.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da je oficir za vezu bio uvek prisutan sa vama, pa me... Samo da pojasmim, znači da li je tokom svih ovih vaših aktivnosti 18. jedanaesetog bio prisutan oficir za vezu. Nemojte mi zameriti ako sam vas pitao, pitaću vas ponovo, da li znate kako se on zvao?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se kako se zvao, ali imam njegovu fotografiju i to sam dao Sudu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kad ste pomenuli fotografiju gospodine Schou, da li možete da objasnite motiv zašto ste gospodina Šljivančanina slikali, da kažem tajno, iz vašeg automobila u "Veleprometu", na fotografiji koju je pokazao tužilac? Jer koliko sam zaključio gospodin Šljivančanin nije se sklanjao od novinara nego je kako i vi rekoste, čak ih je vodio sa sobom. Koji je razlog bio da ga slikate tako tajno?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne mogu da se setim zašto sam ga slikao, ali slikao sam tamo kad smo slikali, kad smo stigli u ovaj izbeglički logor i nisam samo ja slikao... Ne mora da znači da sam ja slikao, moguće je da je to uradio neko iz našeg tima, jer mi smo predavaljali jedan drugom foto aparat. Prema tome, nisam siguran da li sam ja to slikao ili osoba do mene.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja sam pitao samo zašto tajno? No, nije bitno. Časni Sude ...

SUDIJA PARKER: Izvinite, gospodine Bulatoviću, sada moramo da prekinemo sa radom iz onih razloga koje sam naveo ranije danas.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Žao mi je što je ova obaveza koji sam imao trajala duže nego što sam planirao. Izvolite, gospodine Bulatoviću.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Schou, da se zadržimo... Pre pauze smo govorili o ovom vašem medicinskom izveštaju. Ima još jedna stvar koja me interesuje, a to je zaključak koji će opet pročitati, a vi pogledajte da li ja to korektno radim. "Ranjenici moraju da budu spašeni", u zagrdi, "evakuisani, preko Bogdanovaca ili preko reke", je l' tako stoji?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tu стоји да ови ранjenici moraju da budu spašeni, evakuisani i to preko Bogdanovaca ili preko reke.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. E sad, ako se setimo vašeg kazivanja i svedočenja, da ste 19. oktobra imali problem kad ste naišli na minu u reonu Bogdanovaca. Da li možete da mi objasnite otkud potreba i čiji je ovo zaključak i stav prenet ovako da se opet ide preko Bogdanovaca? Da li možete da objasnite?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Mislite znači na 19. oktobar. Ja nisam razgovarao lično sa majorom Šljivančaninom, ali mi je rečeno da je on rekao šefu naše Misije da idemo putem ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Šuo, mislim da se nismo dobro razumeli. Znači vaši izveštaji, ovaj medicinski se odnosi na 18. novembar, 18. jedanaesti 1991. godine, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U zaključku u tom izveštaju, kao pravac, trasa kojom ranjenici moraju biti evakuisani se pominju Bogdanovci, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam, ako ste već 19. oktobra, 19. desetog imali incident u reonu Bogdanovaca, kada je vozilo Posmatračke misije naišlo na minu, zašto se opet traži evakuacija preko toga, da kažem rizičnog područja?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Mislim da su sva područja tamo bila rizična, a ja sam informisan da moramo da evakuišemo bolnicu u Vukovaru i da treba ranjene da vratimo nazad u Hrvatsku. Po mom mišljenju, put kroz Bogdanovce je bio najlakši put da se vrati natrag u Hrvatsku.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je možda ovakvom stavu da se evakuacija radi preko Bogdanovaca doprinelo i to što su Bogdanovci bili držani od strane

takozvane Vojske Hrvatske. A iz vašeg izveštaja stoji da kontakt sa bolnicom mora da ide preko prisutne glavne osobe u Zboru narodne garde. Da li je to moglo da utiče na ovo?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li mi onda možete objasniti od koga ste dobili informaciju da je taj put najbolji za evakuaciju prema Bogdanovcima?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: To je bila moja najbolja procena kojim bi putem bilo najbolje izaći iz Vukovara.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodine Schou, čitajući ove vaše izjave, iskaze, zaključio sam da ste vi gospodina Šljivančanina, kada ste ga prvi put videli, videli sa činom pukovnika. Danas ste na pitanje kolege Borovića odgovarali kakav je to čin. Mene interesuje da mi kažete tog prvog puta, kada ste videli gospodina Šljivančanina, kakvu je uniformu nosio i gde su činovi stajali? Gde ste videli činove?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Prvi put sam gospodina Šljivančanina video na vrhu brežuljka 19. oktobra kuda nas je dovela JNA, kao što sam već rekao, video sam ga na udaljenosti od nekih 30 metara na tom području, jer ja nisam bio glavni u toj Misiji i nisam mu bio toliko blizu, ali o tome smo mi posmatrači zajedno razgovarali. Prema tome, ja ne mogu da budem siguran da sam video toga dana tri zvezdice na njegovoj uniformi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U vašoj izjavi koju imate kod vas gospodine Schou, koju ste dali istražiteljima haškog Tužilaštva 4. februara 1995. godine i 5. decembra 1995. godine, na strani 4, to je BHS verzija, mislim da je i u engleskoj verziji takođe strana 4, počinje taj tekst, nov stav: "Srećo sam jednog oficira JNA", jeste li našli to?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, našao sam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja bih vas zamolio da pročitate tu rečenicu naglas, da je čujemo.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: "Mislim da je imao čin pukovnika, imao je tri zvezdice i bio je oficir koga sada znam kao Šljivančanina. Bilo mi je čudno ..."

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znači tada, složićemo se da vam je sećanje 1995. godine sigurno bilo svežije, i tada ste istražiteljima haškog Tužilaštva potvrdili da ste videli tri zvezdice, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, mislim da sam video tri zvezdice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Drugu put vidite gospodine Šljivančanina i kažete da ima čin majora. Ja vas pitam na osnovu čega ste to zaključili? Gde ste videli taj čin i opišite mi čin majora.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Nisam siguran da sam tada video njegov čin, ali je rekao da je major. Po mom mišljenju major ima jednu zvezdicu iste veličine kao što su one tri zvezdice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Niste sigurni da ste videli čin?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Nisam siguran da sam ga video u tom trenutku.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste videli u tom trenutku na uniformi gospodina Šljivančanina bilo kakvu vojnu oznaku?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Govorite da ste tog 18. jedanaestog da ste vi bili... Da je gospodin Šljivančanin bio prisutan sa vama uglavnom veći deo vremena. Mene interesuje da li ste u tim kontaktima sa gospodinom Šljivančaninom ikada bili u situaciji da vam nešto uskarti, da vam ne pruži bilo kakvu pomoć ili bilo šta?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, on nam je samo rekao da ne smemo da idemo na to područje i kroz to područje zbog naše bezbednosti. Mi smo dobijali pomoć, ako nam je bila potrebna hrana, dobili bismo hranu i takve stvari, da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 18. jedanaestog 1991. godine održan je sastanak u Negoslavcima gde je bilo, ako se dobro sećam šest članova Posmatračke misije, je l' tako? Da li se sećate tog sastanka?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Kroz maglu se sećam sastanka.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da je gospodin Kypr bio na tom sastanku?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Sećam se da je gospodin Kypr bio zajedno sa mnom prilikom spašavanja 19. i 20, a da li je bio sa timom kao celinom 18, ne znam, ne sećam se. Znate, bio je još jedan prevodilac u drugom timu, pa je možda bio тамо, ali ne mogu da se setim.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako bih vas ja potsetio na raspored sedenja na tom sastanku i da ste vi sedeli sa leve strane gospodina Šljivančanina, a da je gospodin Kypr sedo preko puta vas, da li vam to osvežava malo sećanje o prisutnosti na tom sastanku?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, ne mogu da se setim.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da je na nekom sastanku traženo da novinari ne prisustvuju tim razgovorima koje vi imate sa predstavnicima Jugoslovenske narodne armije?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako vam kažem da je gospodin Kypr saslušan ovde potvrdio na pitanje nekog od advokata da su predstavnici Posmatračke misije izbegavali prisustvo novinara na sastancima koje su održavali sa predstavnicima JNA, a takav slučaj bio 18. jedanaestog, da li možete da nam objasnite zašto je to rađeno?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, nakon tog sastanka molim vas o kome govorim, to je 18. jedanaesti, da ste sa gospodinom Šljivančaninom otišli i da je

stav bio da novinari ne mogu da idu sa vama? A da će kasnije biti obavešteni o rezultatima akcije koju zajedno sprovedete?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se toga.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hajde sada da pređemo na 19. jedanaesti gospodine Schou. Molim da se na ekran stavi dokazni predmet 316. To je gospodine Schou kod vas u tabulatoru 21. Da li vidite gospodine Schou ovaj izveštaj?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: To je izveštaj koliko vidim od 19. jedanaestog 1991. godine, a koji se odnosi na sastanak u Negoslavcima u Štabu JNA u 14.00, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vidite ko je učesnik tog sastanka 19. jedanaestog?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete za nas sve da pročitate članove koji prisustvuju, odnosno učesnike koji prisustvuju tom sastanku?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da. Gospodin Cunningham, gospodin Brodin, mislim, gospodin Kypr, gospodin *Reuters* i ja, gospodin Schou, gospodin van der Gag i onda sa strane JNA pukovnik Pavković, zatim oficir za vezu pukovnik... Ne mogu da izgovorim, zatim pukovnik Memišević i major Savić ili nešto slično.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je pukovnik Memišević bio oficir za vezu pri vašem timu?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam, ne mogu da se setim.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A major Šarić, odnosno Zarić, pardon Zarić, da li znate šta je on obavljaо u vašem timu?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, ne mogu da se setim imena ovih oficira za vezu. Ja mogu samo da se setim da smo imali uza se oficire za vezu i na fotografiji mogu da kažem, evo, ovaj je bio naš oficir za vezu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pogledajte gospodine Schou dalji nasatvak ovog dokazni predmeta gde piše: "Slede glavne tačke". Pa ču ja pročitati, vi pogledajte da li ja to korektno radim. Pod "A", neću čitati sve, samo one koje mene interesuju. "Ceo grad uključujući i bolnicu pod kontrolom JNA. Upravu bolnice zamenili vojni lekari i osoblje JNA." Pod tačkom "B": "JNA je sasvim spremna da obavi svoj deo evakuacije. Oni će za evakuaciju obezbediti potrebna vozila", je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: "Maršruta do Zidina će biti, Vukovar, Bogdanovci, Marinci, Zidine."

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pod "D": "Pasus 5 faksimila koji su potpisali organi JNA i Hrvatska izazavao je mnoge diskusije. Pukovnik Pavković je izjavio da se ratnim zarobljenicima neće dopustiti da odu zbog toga što su, pod jedan, ratni zarobljenici pod kontrolom JNA, pod dva, ako bi on to dozvolio, konvoj bi napali pripadnici srpskih paravojnih snaga, lokalno stanovništvo i pod tri, u nekoj kasnijoj fazi ratni zarobljenici će biti razmenjeni za ratne zarobljenike JNA". Pitam vas gospodine Schou, da li se sećate ovog sastanka i ovakve sadržine sastanka koji je vodio pukovnik Nebojša Pavković u Negoslavcima 19. jedanaestog gde su razmatrane ove teme?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja se samo sećam da je održan sastanak u Negoslavcima tog jutra, o čemu je to bilo... Naravno ticalo se evakuacije, ali konkretnih detalja se ne sećam. I ovaj izveštaj nije onaj koji sam napisao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja sam na početku vašeg svedočenja pitao da li ste imali prilike da vidite izveštaj koji su drugi pisali u okviru vaše misije, vi ste rekli da ste dobijali... u Zagrebu ste imali prilike da vidite izveštaj i da na bilo koji izveštaj koji ste pročitali niste imali primedbe. Pa vas pitam da li to važi i za ovaj?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, mislim da jesam video ovaj izveštaj po prvi put u Zagrebu i nemam nikakvih komentara.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Odgovarajući danas na pitanja kolege Borovića, a i tokom glavnog ispitivanja, ako se ne sećam, rekli ste da je 19. jedanaestog 1991. godine gospodin Kypr obavio, kako vam je rekao, razgovor sa Vesnom Bosanac, upravnicom vukovarske bolnice, da je ta veza prekinuta i da vam je preneto da je ona govorila da hitno dođete, da se dešava nešto strašno i tako dalje. To vežete za 19. jedanesti, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Schou, ako bih vam ja rekao da smo ovde imali prilike da vidimo svojeručnu beležnicu gospodina Kypra o svim aktivnostima koje je obavljaо 18. i 19., i da u toj njegovoj beležnici stoji da je obavio razgovor sa gospodom Vesnom Bosanac 18. jedanaestog u 12.15 i da nikada više sa njom nije imao nikakav razgovor, da li ćete dozvoliti mogućnost da ipak beležnica gospodina Kypra kao čoveka koji obavlja taj razgovor je vernije svedočanstvo o tome nego vaše svedočenje, da kažem, iz druge ruke?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Moguće je da je gospodin Kypr u pravu. Ne mogu da se setim tačnog vremena i tačnog mesta, je li to bilo 18. ili 19., dakle nisam siguran i moguće je da to je to bilo 18.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Zahvaljujem. Sada bih molio da se na ekran stavi dokazni predmet 333, to je iz tabulatora 27. Gospodine Schou kod vas, a molio bih, pogledajte stranu koja nosi u engleskoj verziji ZA000-4265, to je pasus "Poruka". Vidite tu prvu stranu?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Molim vas da pročitate tu zadnju rečenicu koja... gde piše: "Predmet", pa zadnja rečenica. Ne, ne, zadnja rečenica u tom tekstu.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: "Ovaj izveštaj treba da se čita zajedno sa izveštajem doktora Schoua i gospodina Kypra. Ovaj izveštaj se odnosno isključivo na evakuaciju bolnice."

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Ko je autor, koje potpisao tu poruku?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Potpisao je Kanningem.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Sada vas molim da pogledate stranu, i da stavimo na ekran BHS verziju toga dokaznog predmeta, strana je 03029498, engleska verzija za kolege iz Tužilaštva 00381429. Molio bih na ekran BHS verziju zbog okriviljenih. E, gospodine Schou, u deli gde piše: "Komentari i pouke", da li vidite?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Vidim.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja ču pročitati taj tekst, vi potvrđite da li sam to korektno uradio, pa ču onda imati jedno pitanje za vas. U tački 2 odeljka "Komentari" stoji: "Ne sme se zabraniti posmatračima Evropske zajednice da se uključe u bilo koju aktivnost, u bilo kojoj fazi pre ili tokom aktivnosti za koju se od njih traži da budu posmatrači. Tokom evakuacije u Vukovaru, bilo nam je zabranjeno da se veće pre evakuacije sastanemo sa administracijom bolnice. Putem naređenja admirala Broveta preko našeg oficira za vezu". Da li sam korektno pročitao taj izveštaj?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, jeste.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Schou, da li se sećate ovog dela izveštaja i te situacije da vam je baš oficir za vezu preneo da je od strane admirala Broveta, vama zabranjeno da kontaktirate sa administracijom bolnice?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate ko je admiral Brovet?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li imate saznanja da je gospodin Cunningham koji je potpisao, kako rekoste, ovu poruku imao kontakte sa oficijerom za vezu, jer ako se ne varam gospodin Cunningham, pukovnik Kanadske vojske i bio je ako se ne varam i šef posmatrača.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tačno je u tom smislu da je gospodin Cunningham bio na čelu tog tima posmatrača, ali ja se ne sećam da li je on imao kontakte sa oficijerom za vezu. Zapravo mi smo imali takvog jednog oficira u to vreme, ali ja ne znam o čemu su oni razgovarali i nisam siguran da sam to video, ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znači nemate saznanja u vašem timu o tome da je šef... Da je oficir za vezu preneo ovakvo naređenje admirala Broveta?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Govorim sada samo u svoje ime, ja ne znam, odnosno ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da razjasnimo samo da ne bude dilema, da ne bi mislili da vas zbunjujem, vi niste razgovarali sa oficirom za vezu, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da se vratimo ponovo na sastanak kod pukovnika Pavkovića, ovaj sastanak od 19. jedanaestog u Negoslavcima. Iz ovoga što sam ja malopre pročitao, nesumnjivo stoji da je tu pukovnik Pavković bio čvrst pri stavu, kako stoji u izveštaju, da svi ranjeni neće biti evakuisani iz razloga što su ratni zarobljenici ...

SUDIJA PARKER: Da li ste mislili da neće da se evakuišu svi ranjenici?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja bih molio da stavimo ne ekran prvu stranu ovog dokaznog predmeta 333. Gospodine Schou, je l' imate deo "Evakuacija bolnice, Vukovar 21. jedanaesti", u naslovu?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Imam, imam na ekranu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja će pročitati ponovo tačku 1, deo tačke 1 ovog dokumenta, dokazni predmet 333 sa istim ovim objašnjenjem: "Po povratku u Štab pukovnika Pavkovića u Negoslavcima, ponovo smo razmotrili otvorena pitanja o kojima se razgovaralo prethodnog dana. Pukovnik Pavković je bio čvrst pri stavu da svi ranjenici neće biti evakuisani. Kao rezultat naredbe generala Rašete, hrvatski paravojni ranjenici će ostati kao ratni zarobljenici". Gospodine Schou, da li se sećate ovakve informacije na sastanku?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Izvinjavam se.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate ko je bio na tom sastanku?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da ste videli na sastanku gospodina Pavkovića... gospodina Borsingera, pa bih vas podsetio eventualno da vam osvežim pamćenje na neki sukob gospodina Borsingera sa vašim oficirom za vezu.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam, ne mogu da se setim.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Vi znate da je gospodin Borsinger imao neki konflikt i sa šefom Posmatračke misije gospodinom Cunninghamom?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, ne mogu da se setim.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U izveštaju stoji, u vašem izveštaju, da je bolnica od strane JNA preuzeta 19. jednaestog to je vaš egizbit, vaš medicinski izveštaj 341. Da li imate saznanja gospodine Schou da je 19. jedanaestog predstavnik Međunarodnog komiteta crvenog krsta gospodin Borsinger boravio u vukovarskoj bolnici?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Meni je rečeno, mislim te večeri da je gospodin Borsinger pokušao da dođe do bolnice i meni je ovo rekao major Šljivančanin. Toga se sećam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste imali razgovor sa gospodinom Borsingerom? Da li se sećate? Vezano za ovo.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, ne mogu da se setim da sam razgovarao sa gospodinom Borsingerom.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je gospodin Šljivančanin rekao da je on bio u bolnici?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako vam kažem da je pozicija mog klijenta da je 19. jedanaestog u popodnevnim satima zajedno bio sa gospodinom Borsingerom u vukovarskoj bolnici i da su razgovarali sa upravnicom bolnice Vesnom Bosanac, šta bi mogli da kažete na to? Da li je to moguće, a da vi to ne znate ili da isključite takvu mogućnost?

TUŽILAC MOORE: Kako ovaj svedok može da odgovori na to pitanje?

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću, očigledno je samo po sebi da ukoliko svedok nije bio prisutan, on ne može da zna da li se ovo desilo ili ne. A ja mislim da vaše pitanje pokušava da ga na to navede.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Izvinjavam se časni Sude, ja će povići to pitanje, a postaviću drugačije pitanje svedoku. Da li je svedok u razgovoru koji je imao sa gospodinom Borsingerom čuo od njega da je gospodin Borsinger sa majorom Šljivančaninom bio u vukovarskoj bolnici 19. jedanaestog 1991. godine popodne?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja za to ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vam je poznato gospodine Schou da je 19. jedanestog 1991. godine u poseti Vukovaru boravio gospodin Cyrus Vance, specijalni izaslanik generalnog sekretara Ujedinjenih nacija (United Nations)?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, znam da je on bio u tom području.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Konkretno, da li znate da je bio u poseti Vukovaru? 19. jedanaestog 1991. godine.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, meni je to rečeno kasnije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je kasnije izvor te informacije i rekao šta je sve gospodin Vance obišao u Vukovaru?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, ja sam samo čuo da je on bio u tom području.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Schou, da se vratimo malo na ovaj Sporazum iz Zagreba. Interesuje me samo jedno pitanje. Da li ste vi ikada videli fizički taj Sporazum potpisani u Zagrebu 18. jedanaestog? O evakuaciji bolnice u Vukovaru.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne mogu da se setim.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da se setite sadržine tog Sporazuma u pogledu toga koji broj lica će biti evakuisan i kakva je struktura lica koje će biti evakuisana?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Jedino čega se sećam je da sam trebao da evakuišem ranjene i bolničko osoblje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Mislim da je dokazni predmet 40, ja bih molio da se stavi na ekran dokazni predmet 40, u pitanju je upravo ovaj Sporazum, a kod vas u tabulatoru gospodine Schou je mislim... je u tabulatoru 20. Da li ste našli?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Našao sam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li hoćete da pogledate tačku 4 Sporazuma. Vidite o kakvom se broju radi.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam šta želite da kažete ovim?

SUDIJA PARKER: Ja mislim da gospodin Bulatović ima na umu prvu tačku, 20. novembra gde se kaže da je istovarano otprilike 100 ranjenih, 50 žena i 50 dece. Da li je to pasus na koji se pozivate. Da li se uopšte pozivate na Sporazum?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Časni Sude očigledno je da... ovaj, ja dozvoljavam da sam ja pogrešio u broju dokaznog predmeta, ja govorim o Sporazumu koji je postignut u Zagrebu i u pitanju je dokazni predmet 40. E sad, ja ne znam šta je na ekran stavljeno. Svedok ima ispred sebe u tabulatoru 20 upravo taj Sporazum i o njemu razgovaramo. Imam informaciju da broj koji sam dao, dokazni predmet 40, tačan.

SUDIJA PARKER: Da li imate tabulator 20 doktore?

SVEDOK SCHOU: Da. Imam tabulator 20 i to počinje sledećim rečima: "Predstavnici Republike Hrvatske ... "

SUDIJA PARKER: Da, i mislim da se gospodin Bulatović poziva na tačku 4, vidite da ovde стоји 40 ozbiljno bolesnih i otprilike 360 ranjenih.

SVEDOK SCHOU: Da, vidim to. A pitanje je?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li taj broj vama nešto znači, vezano za pregovore i uopšte, vaše aktivnosti vezane za evakuaciju bolnice u Vukovaru?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne znam, nisam siguran da sam ovo tada video.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Piatu sam vas još jedno pitanje, malopre ste rekli evakuacija bolesnika i medicinskog osoblja iz vukovarske bolnice. Ako pogledate

tačku 1 tog Sporazuma i tačku 5 istog, da li možete da nam kažete koje su kategorije obuhvaćene ovim Sporazumom? Konkretno, da vam bude jasnije, tačka 5. Jasno govori o tome.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ovde samo vidim da u tački 5 stoji da će to da obuhvati sve ranjenike i bolesnike koji su na lečenju.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ima negde medicinskog osoblja ili neke druge kategorije?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, ne spominje se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Schou, samo još jedno pitanje vezano za 19. i s 19. bih završio, kako mi je žao, ja i pored najbolje volje, ipak je u pitanju jako bitan svedok za odbranu gospodina Šljivančanina. Objasnite mi, noć ste proveli 19. na 20. u Negoslavcima kako sam čuo. Hoćete li mi reći gde i ko vam je obezbedio smeštaj?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja se samo sećam da je bio jedan oficir za telegrame ili telekse i ja mislim da je bio zapovednik tog Štaba koji nam je doneo hranu i rekao nam je kuda da idemo da spavamo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gde ste proveli noć?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne mogu da se setim. Možda u kolima, a možda i u prostoriji u tom Štabu.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, vreme koje ste nam dali je isteklo danas. A ukoliko imamo vremenskih mogućnosti, ja bih mogao da nastavim, nije problem.

SUDIJA PARKER: Onda treba da vas pitam koliko još mislite da ispitujete svedoka?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, vi znate da je uvek dam neku okvirnu satnicu i ispoštujem, ovoga puta zaista to nemojte očekivati od mene, nisam u takvoj situaciji. Ali mislim orijentaciono za jedno sat vremena da ću završiti. Najoptimističkije prognoze.

SUDIJA PARKER: Doktore, kakva je situacija kod vas. Da li možete da se vratite ovamo u ponedeljak?

SVEDOK SCHOU: Naravno, ukoliko je neophodno mogu, ali imam neke pacijente koje lečim tako da moram da organizujem da se oni prebacu negde drugde. Naravno ukoliko želite da dođem ovamo u ponedeljak mogu, ali znam da moje kolege ne gledaju baš blagonaklono na ovo.

SUDIJA PARKER: Najlepše vam hvala na vašoj spremnosti. Gospodine Bulatoviću, da li želite da kažete da postoje još jako važna pitanja koja se tiču vašeg klijenta, a koja još niste predočili ovom svedoku ili kažete da vam treba sat vremena da biste postavili još puno pitanja?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, videli ste iz linije mojih pitanja da ja još nisam dotakao 19. oktobar 1991. godine i 20. novembar 1991. godine, a to su dva datuma u kojima je svedok govorio o našem branjeniku, našem klijentu tako da će tu biti dosta pitanja. Ne ovoliko, verujte ne ovoliko, ali moja procena, optimistička procena... Ja mislim da će je ispuniti to da će svedoka ispitivati još sat. Ako bude neki minut preko nemojte mi uzimati za zlo.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, prepostavljam da ćete vi morati da postavljate dodatna pitanja.

TUŽILAC MOORE: Da. I Meni će trebati između 20 i 30 minuta.

SUDIJA PARKER: Doktore, bojim se da moramo da vas zamolimo da se vratite u ponedeljak. Žao mi je zbog toga. Nadam se da možete da organizujete brigu za vaše pacijente. Nastavljamo u ponedeljak u 14.15. Mislim da ćete vi da završite do 15.45. Gospodine Bulatoviću, imaćeće 45 minuta u ponedeljak Gospodin Moore će imati ostatak do sat i po.

TUŽILAC MOORE: Najlepše vam hvala. Časni Sude, imam još neka administrativna pitanja koja bih htelo sad da iznesem pred vas danas. Mi ne moramo više da zadržavamo svedoka ...

SUDIJA PARKER: Doktore, vi možete sada da izadete ukoliko želite ili možete da ostanete i da slušate ove fasciantne stvari koje mi raspravljamo u ovom suđenju.

SVEDOK SCHOU: Nema problema, mogu da ostanem.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, on bi želeo da vas čuje.

TUŽILAC MOORE: Nema problema. Imam još jedno ili dva pitanja. Doktorka Bosanac je trebala da dođe da svedoči u ponedeljak, ja se i dalje nadam da će moći da dođe. Moje uvažene kolege znaju da kada je ona došla, ona nam je donela jedan prilično debeli registrator sa materijalom koji je prikupila u međuvremenu. Mi smo to dostavili našim uvaženim kolegama, to je na BHS-u, mi to nismo nikad ranije videli i to je kopolacija takoreći biografija mnogih ljudi koji su u to vreme umrli. Ja očekujem da to neće da ostavi posledice po naš rad ovde, da neće oduzeti previše vremena i ja sam to predao što sam pre mogao. Postoje još dva svedoka, vezano za koje ćemo uložiti zahtev da se dodaju na spisak svedoka. Jedan je gospodin po imenu Arić, vi se verovatno sećate da je o njemu svedočio doktor Njavro i mi ćemo da uložimo zahtev da on dođe da svedoči i sad smo ga pronašli i moje uvažene kolege su dobile radnu verziju njegove izjave. Druga je izjava Florence Hartmann koja je bila novinar u Vukovaru i u celom tom zaraćenom području. Mi ćemo da tražimo da se obrade sledeći datumi, 18. i 19. oktobar 1992. godine. Njeno svedočenje se odnosi na to kako je otkrivena grobnica na Ovčari i takođe jedan kratak razgovor koji je ona navodno imala sa majorom Šljivančaninom. Hteo sam to da spomenem Odbrani, oni žele da to dobiju napismeno, mi ćemo to da uradimo. Ukoliko mi budemo pozvali nju da svedoči, odnosno ove svedoke ukoliko

budemo pozvali da svedoče, gospodin Arić će u glavnom ispitivanju svedočiti ne više od sat i po, a Florence Hartmann možda sat vremena. Hteo sam samo da upozorim Pretresno veće da može da očekuje zahteve vezane za ta dva svedoka. Pored toga imamo još jedan drugu problem koji nije prouzokovao niko, ovde imamo svedoka koji se nalazi u jednoj drugoj zemlji. Mi smo pokušali da obezbedimo video link sa tim svedokom i dobili smo dozvolu da on svedoči putem video linka. Navodno, ima nekih elektronskih problema sa tim područjem i mi smo ponovo morali to da odložimo. Nadam se da će to ipak moći da bude urađeno, neće biti pre Uskrsa, nadam se da će da bude odmah posle Uskrsa. Nadam se da to neće da traje isuviše dugo, radi se o osobi koja je kopala grobnicu na Ovčari. Moje uvažene kolege su upoznate sa tim, rekao sam im pre nekoliko meseci, da nešto što se tiče objekta u "Veleprometu"... razmišljaljivo sam koje mi opcije stoe na raspolaganju vezano za optužnicu i ono šta sam rekao mojim uvaženim kolegama, oni su upoznati sa tim, upoznati su bili pre nego što su pozvani svedoci vezani za "Velepromet", a to je da tačka 1, po našem mišljenju pokriva konkretno objekat u "Veleprometu". Ja mislim da je Odbrana zauzela stav da se "Velepromet" ne spominje konkretno u optužnici i to nas dovodi do dva pitanja. Jedno je princip da li se to primenjuje ili ne, a drugo je kada je odgovarajuće vreme da se o ovome prodiskutuje. Što se nas tiče, mi ne mislimo da treba da dođe do nekih odlaganja u suđenju zbog ovoga i da o ovome možemo da raspravljamo kad završi Tužilaštvo sa izvođenjem svojih dokaza. Sada samo obaveštavam Pretresno veće da postoji taj problem, to pitanje.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, da li to znači da ste vi ranije obaveštigli Odbranu o ovome?

TUŽILAC MOORE: Da, mi smo ovo njima spomenuli u diskusiji. Po našem mišljenju konkretno se spominje "Velepromet" u tački 1 i stoga treba očekivati presudu za taj objekat, vezano za tačku 1. Odbrana je zauzela stav da se taj objekat ne spominje konkretno u tački 1 i da zbog toga bilo kakva presuda ne može da bude zasnovana na tome i na dokaznom materijalu.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, bio bih vam zahvalan ukoliko vi u toku sledeće nedelje nama dostavite jedan kratak pismeni podnesak o tome i istovremeno bih pozvao svaki od timova Odbrane da oni takođe daju jedan pismeni podnesak o ovome šta je sada izneo gospodin Moore. U međuvremenu, ukoliko ovo bude relevantno za nekog svedoka unakrsno ispitivanje će se nastaviti po principu da je "Velepromet" uključen u optužnicu. Pretresno veće će pokušati da reši ovo pitanje tako da bude jasno svima da li je "Velepromet" uključen ili ne. Da li o tome treba da se raspravlja na ovom suđenju ili ne, pokušaćemo da to uradimo što je moguće pre. Ukoliko nije obuhvaćen "Velepromet", onda to dakle smanjuje ono šta Odbrana treba da uradi po tom pitanju. I smanjuje broj svedoka.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, moram da kažem da nije baš tako jednostavno kao što izgleda. Prvo, ja ne mislim da postoji bilo kakav spor o tome šta Odbrana misli, da li su obavešteno o "Veleprometu" ili ne jer postoje određena prava obaveze koje naravno proističu iz toga jesu li oni obavešteni ili ne, ali ono šta je Tužilaštvo reklo više puta je da ovo jeste spominjano, da su izvedeni dokazi vezani za ovo i to treba da se reflektuje u

presudi. Ja ћу naravno da pripremim ovaj podnesak na osnovu koga ће Pretresno veћe tačno da zna koji je stav Tužilaštva, ali ja želim da to uradim kada dođe odgovarajući trenutak. Naš stav je da optužnica to eksplicitno spominje.

SUDIJA PARKER: Ukoliko je pitanje onoliko komplikovano koliko se meni sada čini na osnovu vašeg izlaganja, molio bih vas da vaš pismeni podnesak podnesete za nedelju dana, a od Odbrane tražim da oni odgovore posle dodatnih nedelju dana na vaš podnesak tako da ћete se prvo upoznati sa stavom Tužilaštva, a onda ћete da odgovorite. Uzimajući sve to u obzir, kada Pretresno veće bude imalo priliku da se upozna sa tim, onda ћemo da odlučimo da li je potrebno da se o ovome usmeno raspravlja ili ne. Gospodine Lukiću, izvolite.

ADVOKAT LUKIĆ: Hvala. Poštovani Sude, potpuno sam razumeo vašu direktivu u odnosu na ovu treću temu koju je pomenuo gospodin Moore i prihvatom i postupamo po vašoj instrukciji. Samo sam htio da kažem u odnosu, sad već ne znam da li je prvi ili drugi predlog, ali činjenicu da će tužilac predložiti dva nova svedoka... kada nas je on to obavestio, mi smo ga upoznali sa našim stavom da mi želimo da pismeno odgovorimo na taj zahtev. E sad, mene samo interesuje da li se ovom činjenicom sada što je gospodin Moore usmeno stavio svoj zahtev, da li ћemo čekati da on pismeno to napiše, pa da se o tome izjasnimo ili se ovo smatra njegovom aplikacijom, pa da mi, ako nam Pretresno veće dozvoli, pismeno odgovorimo na predlog za ova dva nova svedoka zajedničkim podneskom koji bi vam dostavili u roku koji nam vi kažete?

SUDIJA PARKER: Hoćemo li da dobijemo pismeni podnesak?

TUŽILAC MOORE: Da, rekao sam ono šta želim da se napiše i ja sam sasvim zadovoljan da to i kažem usmeno, a mogu da napravim i pismeni podnesak ako Pretresno veće smatra da to treba.

SUDIJA PARKER: Smatra.

TUŽILAC MOORE: U redu.

SUDIJA PARKER: Onda ћete da imate priliku da odgovorite gospodine Lukiću. Sada prekidamo sa radom i nastavljamo u ponedeljak u 14.15.

